

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Alain Cyr, päätoimittaja	1
Muistella voi joka päivä Carrie Prentice, Yhdysvallat	1
Kirje toimittajalle Ken Keyser, Yhdysvallat	3
Ainutlaatuisen uskottava <i>Urantia-kirja</i> Halbert Katzen, Yhdysvallat	4
Absoluuttien pohdiskelua William Sadler, Jr.	10
Johtajien ja opettajien kouluttaminen Gaétan Charland, Kanada	13

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Alain Cyr**, puh. +1 450 466 2496

alain_cyr@sympatico.ca

Apulaistoimittaja **Maurice Migneault**

MauriceMigneault@aol.com

Apulaistoimittaja **Carolyn Prentice**

cmp9q3@yahoo.com

Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Martti Vanninen, Seppo Niskanen ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada

gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Swadling** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA

makurtz04@maplenet.net

Sihteeri – **Judy Van Cleave** – USA

jrvanclv@aol.com

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Carolyn Prentice** – USA

cmp9q3@yahoo.com

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@design.com.au

Konferenssikomitea – **Eddie King** – USA

edwinking@bellsouth.net

Opintoryhmäkomitea – **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Levityskomitea – **Jimmy Mitchell** – USA

jmubreader@msn.com

Käännöskomitea – **Peep Söber** – Eesti

psober@hotmail.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

Pääkirjoitus

Hyvät siskot ja veljet

TÄSSÄ numerossa tahdomme ojentaa kätemme jokaiselle, joka on tekemässä löytöretkiä *Urantia-kirjan* opetusten parissa. Tällä tarkoitamme tietysti kaikkia, sekä entisiä että uusia lukijoita. Maailmankaikkeuden kannalta katsottuna me olemme nimittäin kaikki vasta-alkajia. Näyttää siltä, että Jumalan kehitysuunnitelmaan sisältyi malli, jossa henkilökohtaiseen kehitykseen kuuluu väistämätön sarja peräkkäisiä tapahtumia, jotka johtavat meitä yhä korkeammille ymmärryksen ja tietoisuuden tasoille, samalla kun korkeammat arvomme kirjataan alati kehittyvään sieluun, jota meidän tulisi niin hellästi ravita. Olemme siten tavallaan jatkuvasti alkuasteella. Todennäköisesti ikuisuudella on jotakin tekemistä tämän asian kanssa.

Vaikka tämä numero koostuu moninaisista aiheista, on artikkelien välillä yhdysside. Ne pyrkivät osoittamaan olemassaolon aktuaalisuutta tai sitä, miten muille opetetaan, kuinka tämä kaikki onnistuu, tai miten muita voidaan auttaa opettamaan kaikkia näitä ihmeellisiä asioita. Ja kun edistys johtaa meitä uusiin oivalluksiin, voimme luottaa *Urantia-kirjan* opetuksiin, sillä ne näyttävät vastaavan hyvin nykytieteen tekemiä löytöjä.

Tässä numerossa Carolyn Prentice pohtii sitä, miten tärkeää on muistaa, mitä Jeesus teki, ja miten monet rituaalit ovat lähtöisin yksinkertaisista teoista. Muistaminen on tapahtuu sekä mielen että hengen tasolla, ja se voi olla jokapäiväinen asia. Entä antaisiko Bill Sadler Juniorin Absoluutteja koskeva esitys innoittavan kipinän? Billillä oli käytännöllinen tapa selittää asioita, ja hänen esityksellään on historiallista arvoa, samalla kun se on antoisaa luettavaa. Ja mitä tulee hänen tapansa selittää asioita, julkaisemme tähän aiheeseen liittyvän hyödyllisen ”Kirjeen toimittajalle”. Lehdessä on myös *Urantia-kirjan* laadukkuutta koskeva artikkeli, jonka on kirjoittanut Halbert Katzen. On aivan hämmästyttävää, miten tiede alinomaa vahvistaa *Urantia-kirjan* luotettavuutta. Tämän numeron päättää Gaëtan G. Charland, jolla on syvälinen käsitys siitä, mistä johtajien ja opettajien kouluttamisessa on kysymys.

Toimituskunta toivottaa teille antoisia lukuhetkiä.

Alain Cyr, Päätoimittaja

Kääntänyt Leena Kari

Muistella voi joka päivä

CAROLINE PRENTICE
Yhdysvallat

KUN joukko uskonnonharjoittajia kokoontuu, on varmaa, että silloin harjoitetaan joitakin rituaaleja. Ihmiset laulavat ja tanssivat, lukevat pyhiä tekstejä, asettuvat tiettyihin rukous- tai meditaatioasentoihin tai lausuvat yhdessä tiettyjä sanoja. Rituaalit kuuluvat ihmisryhmien elämään, sillä ne tuovat merkitystä ja järjestystä muuten latteaan elämään, inspiroivat ja elähdyttävät meitä sekä antavat meille turvallisuuden ja ryhmään kuulumisen tunteen.

Eräs *Urantia*-liikkeen tunnusomaisista piirteistä on kuitenkin ollut se, että olemme toistaiseksi torjuneet rituaalit. Olemme joukko erilaisia ihmisiä, jotka olemme tulleet kirjan lukijoiksi erilaisista miljöistä ja kulttuureista – ja tuomme mukamme taustastamme johtuvia erilaisia tunnetiloja. Esimerkiksi oma kasvuympäristöni oli katolinen kaikkine kivettyneine rituaaleineen, joita sekä rakastin että vihasin, koska ne toivat rutiinia ja rytmiä elämäni. Vaikka käyn nykyään toisessa kirkossa, kaipaen usein vanhoja rituaalejani, sillä uuden kirkkoni rituaalit eivät vain ole minulle yhtä tuttuja ja merkityksellisiä eivätkä anna minulle sitä jatkuvuuden tunnetta, jota vanhat rituaalini antoivat. Jos sinut on kasvatettu tietyn uskonnon harjoittajaksi ja olet nyt *Urantia-kirjan* lukija, sinulla voi olla toisinaan sama tunne: kaipaat joskus vanhoja rituaalejasi, vaikka ne eivät enää tunnukaan yhtä merkityksellisiltä.

Mutta ihmiset ovat erilaisia. Sinä olet ehkä toista maata ja olet ilomielin luopunut vanhoista uskonnollisista rituaaleistasi, koska ne eivät ole muutenkaan merkinneet sinulle paljoa. Tai ehkä koet, että lapsuutesi uskonto on kohdellut sinua niin kaltoin ja manipu-

loivasti, että haluat paeta kaikkia niitä ja kaikkea sitä, mikä vähänkään viittaa uskonnollisten rituaalien tarpeeseen. Me *Urantia-kirjan* lukijat olemme sekalaista seurakuntaa!

Mutta totuus on se, että ihmiset jossain määrin pitävät rituaaleista, ja niistä on jossain määrin hyötyäkin – jopa *Urantia-kirjankin* mukaan:

Uskonnon on vaikea jatkaa olemassaoloaan, jos se on vain omissa oloissaan puuhaavien yksilöiden yksityistä hartauden harjoitusta. Uskonnolliset johtajat ovat aina syllistyneet seuraavaan virbeeseen: Nähdessään institutionalisoituneen uskonnon epäkohdat he yrittävät hävittää sen uskonnonharjoittamisen menetelmän, joka edellyttää ryhmässä toimimista. Sen sijaan että he hävittävät koko rituaalin, he tekevät viisaammin, jos he panisivat sen kohdalla toimeen uudistuksia. [1076:4]

Rituaali on menetelmä, jolla vallitseva tapa pyhitetään. Rituaali luo ja säilyttää myyttejä samalla, kun se on menetelmä, jolla myötäväikutetaan sosiaalisten ja uskonnollisten tapojen säilymiseen. Toisaalta taas rituaali itse on myyttien alkuun saattama. Usein rituaalit ovat aluksi sosiaalisia, myöhemmin niistä tulee taloudellisia ja lopulta ne saavat uskonnollisen seremonian pyhyyden ja arvoaseman. Rituaali saattaa toteuttamistapojensa puolesta olla henkilökohtaisesti tai ryhmässä suoritettava, tai kumpakaan, kuten rukoileminen, tanssiminen ja näytteleminen havainnollisesti osoittavat. [992:3]

Rituaalit ovat siten yksilöille keino jokapäiväisen elämän pyhittämiseen ja ihmisryhmille niitä yhdistävä tekijä. Ryhmän koossapysymistä edistää suuresti se, että sillä on yhteisiä, merkittäviä rituaaleja.

Eräs *Urantia*-yhteisön piirissä aika ajoin harjoitettu

rituaali on muistoehtoollinen. Kaikkiin muistoehtoollisiin, joihin olen Urantia-yhteisössä osallistunut, on otettu joitakin yksityiskohtia kristillisten kirkkojen ehtoollismenoista. Nämä tilaisuudet ovat useimmiten olleet hyvin seremoniallisia käsittäen juhllallista luentaa ja ritualisoituja eleitä. Tällaiselle muodollisuudelle, juhllallisuudelle ja rituaalille on tilaa – eikä tarkoitukseni ole mustata näitä menettelytapoja.

Näin ollen meidän olisi mielestäni syytä tarkastella, miten Jeesus asetti muistoehtoollisen ja mitä Jeesus ja eräät ilmoituksenantajat nimenomaan sanoivat tuosta käytännöstä. Tekstiä tutkimalla voimme ehkä saada selville, mitä Jeesus tarkoitti, ja kenties kehittää tätä rituaalia uudella tavalla. Katsokaamme siis, mitä *Urantia-kirja* nimenomaan sanoo muistoehtoollisesta sekä miten ja miksi se asetettiin.

Termi *muistoehtoollinen* esiintyy ensimmäisen kerran kirjan puolivälissä jaksossa, jonka otsikkona on ”Uskonnon sosiaaliset aspektit”:

Jeesus ei edellyttänyt seuraajiltaan, että nämä määrääjain kokoontuisivat lausumaan kaavan mukaisia sanoja, jotka tuovat julki heidän yhteiset uskonkäsityksensä. Hän määräsi vain, että heidän tulisi kokoontua yhteen tosiasiallisesti tekemään jotakin: osallistumaan yhteiselle illalliselle hänen Urantialla elämänsä lahjoittautumisvaiheen muistoksi. [1091:9]

Huomatkaa, että tässä tekstissä sen esittäjä, eräs Nebadonin Melkisedek, asettaa vastakkain kokoontumisen lausumaan sanoja ja kokoontumisen **tosiasiallisesti tekemään jotakin**. Näyttää siis siltä, etteivät muistoehtoollisen ytimeen suinkaan kuulu rituaaliset sanat tai mikään, mitä me voisimme sanoa tai lukea. Kysymys on jonkin tekemisestä – tosiasiallisesti Jeesuksen Urantialla elämisen muistelemisen yhteisellä illallisella.

Sana **muistoehtoollinen** esiintyy tämän lisäksi ainoastaan luvun 179, ”Viimeinen ehtoollinen”, jaksossa 5, ”Muistoehtoollisen asettaminen”, sivuilla 1941–1943. Koska jakso on liian pitkä lainattavaksi tässä artikkelissa, ehdotan, että otatte esille kirjanne ja luette nämä pari sivua huolellisesti, ennen kuin jatkatte. Tehkää se nyt.

Uusi näkemys

Olette lukeneet, että vaikka Jeesus koetti olla asettamatta täsmällistä rituaalia täsmällisine merkityksineen, hänen seuraajansa eivät välittäneet hänen toiveistaan vaan jähmettivät muistoehtoollisen täsmällisiin kaavoihin ja täydellisen toimituksen vaatimiin normeihin. *Urantia-kirja* varoittaa meitä tekemästä sitä, sillä yksityiskohtaiset rituaalit ovat olleet ihmiskunnan pakkomielteenä kautta historian:

Rituaalissa on keskeisintä se, että se toimitetaan täydellisesti; villi-ihmisten keskuudessa rituaalia on harjoitettava tiukan täsmällisesti. – Ja niin ovat loputtomat rituaalit kymmenientubansien vuosien ajan olleet yhteiskunnan riesana ja sivilisaation kirouksena; ne ovat olleet sietämättömäksi taakaksi jokaiselle elämänalalle, ihmisrodun jokaiselle bankkeelle. [992:2]

Tämä pakkomielteinen rituaalien yksityiskohtiin piintyminen oli synnä siihen, että Jeesus oli tätä rituaalia asettaessaan epätasallinen ja varsin epämuodollinen: Jeesus tarkoitti sen jokapäiväiseen käyttöön monissa eri yhteyksissä. Hän ei tarkoittanut, että se toimitettaisiin yhdellä ainoalla tavalla. Meille kerrotaan, että hän yritti nimenomaan olla vakiinnuttamatta sakramentille tiettyä kaavaa:

Hän koetti tällä keinoin estää sellaisen, että toinen toistaan seuraavat sukupolvet jähmettävätkin hänen opetuksensa ja sitovat hänen hengelliset tarkoituksensa perinteen ja dogmin kuolleilla kableilla. Asettaessaan tämän ainoan hänen koko elämäntehtävänsä liittyvän seremonian tai sakramentin Jeesus piti tarkoin huolen siitä, että hän vain antaisi viitteitä tarkoituksistaan, pikemminkin kuin että hän olisi sitoutunut täsmällisiin määrittelemisiin. [1942:3]

Se, että Jeesus tarkoitti sakramentin jokapäiväiseen käyttöön, käy mielestäni ilmi hänen käyttämistään sanoista. Viestinnän tutkijana ehdotan, että tutkimme tätä nimenomaista tekstiä ja katsomme, mitä nuo sanat tarkoittavat. Toiset ovat katsoneet, mitä Jeesus sanoi rituaalin aikana, ja tehneet noista sanoista rituaalin. Minä haluan katsoa, mitä Jeesus sanoi rituaalista sen jälkeen:

Tällä tavoin muistoehtoollisen asetettuaan Jeesus sanoi apostoleille: ”Ja niin usein kuin te tämän teette, tehkää se minun muistokseni.” [1943:2]

Ensimmäinen asia, jonka panen tässä lainauksessa merkille, ovat sanat *muistoehtoollisen asetettuaan*. Nämä sanat viittaavat siihen, että Jeesuksen ajatuksena oli tehdä muistoehtoollisesta käytäntö, tapa – ellei nimenomaan rituaali.

Toinen asia, jonka panen merkille, on *muisto hänen lahjoittautuneena elämästään elämästä*. Olen havainnut, että useimmilla ehtoollisilla ja muistoaterioilla keskitytään yleensä muistelemaan viimeistä ehtoollista ja muistoehtoollisen tai Herran ehtoollisen asettamista, mutta Jeesuksen lahjoittautuneena viettämän elämän tapahtumia mietitään harvoin.

Seuraava kysymykseni on kieliopillinen: Mitä sana *tämän* tarkoittaa yllä olevassa lauseessa (1943:2)? *Tämä* on pronomini, jolla ei ole korrelaattia, mikä tarkoittaa sitä, ettei lauseesta käy selville, mihin *tämä* tarkalleen viittaa. *Tämä* voisi tarkoittaa: ”Tämä juhllallinen leivän ja viinin tarjoaminen uskovien yhteisössä rituaalin mukaisia sanoja käyttäen.” Tämä on tietenkin se ahdas määritelmä, jonka useimmat kristilliset kirkot tuntevat. Mutta *tämä* voisi tarkoittaa myös ”ruoan nauttimista yhdessä ystävien kanssa” tai vielä laajemmassa merkityksessä ”syömistä”. Koska kristilliset kirkot ovat määritelleet *tämän* niin ahtaasti, tutkitaanpa, miten sanan merkitys muuttuu, kun määrittelimme sen laajemmin.

Jatketaan analysointia ja tarkastellaan lausetta ”*Ja niin usein kuin te tämän teette, – –.*” Jos *tämän* määritellään laajasti, meidän on kysyttävä itseltämme, miten usein syömmme. Vastaus on tietenkin: ”Hyvin usein.” Elämäme keskeyttää tuon tuostakin syöminen, ensimmäisestä päivästä viimeiseen saakka. Siitä alkaen, kun äitimme ensimmäisen kerran pitivät meitä vastasyntyneinä rinnoillaan, kautta koko lapsuuden, perhe-elämän ja vanhuuden aina kuolemaan asti syömmme useita kertoja päivässä melkein jokaisena elämäme päivänä. Arkielämän lisäksi juhlistamme yhteisillä aterioilla myös tärkeitä tapahtumia: syntymäpäiviä, valmistajaisia, häitä ja hautajaisiakin. Juhlapäiville ovat leimaa antavia erikoisruoat ja -juomat.

Kun Jeesus siis kehottaa meitä, niin usein kuin *tämän* teemme, tekemään sen hänen muistokseen, hän ehkä sanoo meille, että meidän tulisi ajatella hänen ihmisenä viettämänsä elämää joka päivä, useita kertoja päivässä, aina aterioidessamme. Tämä ei ole vain sunnuntaisin tai erityisissä Urantia-tilaisuuksissa noudatettava jähmettynyt rituaali. Kun luemme eteenpäin, Jeesus antaa tarkempia ohjeita hänen muistelemistaan var-

ten:

Ja minua muistellessanne muistelkaa ensin liballista elämäni, muistakaa, että olin kerran teidän kanssanne; ja nähkää sitten uskon keinoin, että te kaikki joskus nautitte ehtoollista kanssani Isän ikuisessa valtakunnassa. [1943:2]

Jeesus näyttää haluavan meidän muistavan, että hän on ihminen aivan kuten mekin. Hän haluaa meidän ajattelevan, mitä tuona hetkenä tunnumme, ja miettiä, missä elämänsä vaiheessa hän on kokenut samoja tunteita. Keskiväliolentojen IV osassa antama seikkaperäinen kuvaus Jeesuksen elämästä suo meille runsaasti tilaisuuksia tutkia Jeesuksen inhimillisiä tunteita. Nauttiessamme jokapäiväistä ateriaamme voimme miettiä, että Jeesuksella on voinut olla aivan samanlainen päivä kuin mikä meillä on nyt: Jeesus eli täyttä elämää, johon sisältyi monta onnellista hetkeä perheen ja ystävien parissa. Hän kertoi tarinoita ja nautti musiikista, leikki lasten kanssa ja kuunteli matkamiesten kertomuksia. Hän kiitti Jumalaa perheensä terveydestä ja onnellisuudesta heidän nauttiessaan yhdessä ilta-ateriaansa. Hän maistoi ruokaa, joka ei juurikaan erottunut meidän syömästämme ruoasta, ja hän koki hyvin samanlaisia tunteita kuin mekin nauttiessaan viihtyisästä yhdessäolosta perheensä ja ystäviensä kanssa.

Hänellä oli neutraaleja ja tavallisia päiviä. Hän teki työtä, hän oli väsynyt, hän oli huolissaan, hän oli yksinäinen – aivan kuten meilläkin usein on uupunut ja masentunut olo.

Jeesuksella – paikallisuniversumimme Luoja-Pojalla – oli myös huonoja päiviä. Perheessä koettiin tukalia hetkiä, koska Jeesus oli unohtunut temppeliin tai koska hänen veljensä Juuda oli tehnyt jotain luvatonta. Oli päiviä, jolloin Jeesus oli uupunut työskennelyään ankaraan estäkkeeseen perhettään joutumasta äärimmäiseen puutteeseen. Oli se kauhea päivä, jolloin perhe sai tiedon Joosefin tapaturmasta ja Jeesuksen oli jäätävä kotiin ruokkimaan pikkulapsia ja odottamaan epätietoisena ja peloissaan. Oli päiviä, jolloin hän aterioi perheensä kanssa mutta mietti samalla, miten voisi kertoa Rebekalle, ettei aikonut mennä naimisiin tämän kanssa. Ja oli ilta, jolloin Jeesus istuutui pöytään eniten rakastamiensa ihmisten kanssa tietäen, että tulisi jättämään heidät. Hän oli murheissaan, koska yksi niistä, joita hän eniten rakasti, oli hänet pettänyt. Lyhyen elämänsä aikana Jeesus koki kaikki ne inhimillisten tunteiden vaihtelut, joita me eläessämme koemme. Uskon, että juuri tämän Jeesus haluaa meidän muistavan hänen elämänsä: että hän oli kerran meidän kanssamme; että hän

oli yksi meistä.

Sen lisäksi, että yksinkertaisesti vain muistellemme Jeesuksen elämän tapahtumia, voimme myös tuntea hänen tunteitaan, sillä muistelusta voi muodostua kaikki aistit käsittävä totaalinen kokemus. Kun syöt ja juot, käytä kaikkia aistejasi: maista, haistele, näe, tunne ja kuuntele. Pysähdy sitten ajattelemaan, että Jeesus koki juuri tällaisen hetken jonakin elämänsä päivänä. Jos olet väsynyt, ajattele, miten väsyneeksi hän tunsi itsensä työskennelyään koko päivän karavaanien korjauspajassa tai veneen peräsimen kimpussa. Jos pidät hauskaa ystäviensä kanssa, ajattele, miten Jeesus viihtyi ihmisten seurassa, nauroi ja kertoi tarinoita – aivan kuten sinäkin. Pysähdy hetkeksi, maista, nuuhki ja tunnustele ruokaa suussasi, katsele ympärillesi, kuuntele ja ajattele Jeesusta tällaisena hänen elämänsä hetkenä. Ja aunteesi hänen kanssaan.

Älkäämme unohtako lainauksen viimeistä riviä: *nähkää sitten uskon keinoin, että te kaikki joskus nautitte ehtoollista kanssani Isän ikuisessa valtakunnassa. [1493:2]* Samalla, kun muistelet Jeesuksen ihmiselämää, sinun tulisi katsoa myös tulevaisuuteen, jolloin pääset välittömämpään kosketukseen hänen kanssaan.

On hienoa viettää muistohtoolista uskovien kesken uskomme ulkonaisena symbolina, kun kokoonnumme kaikki yhteen. Mutta tämä pieni päivittäinen tapa, oma pieni rituaalisi saattaa ylentää mieltäsi joka päivä, useita kertoja päivässä, riippumatta siitä, syötkö yksin vai yhdessä toisten kanssa.

Päivittäinen rituaali

Siksi ehdotankin, että ottaisit tavaksesi joka päivä ennen ruokailua pysähtyä ajattelemaan, että Jeesus, universumimme Luoja-Poika, istuutui ruokapöytänsä aivan kuten sinäkin nyt ja tunsi samanlaisia tunteita kuin sinäkin juuri nyt tunnet. Tuolla hetkellä jaat inhimillisen kokemuksen hänen kanssaan ja hänen henkensä on kosketuksessa sinuun.

Miksi odottaisit jumalanpalvelusta tai järjestetyn muistohtoolisen viettoa voidaksesi ajatella näitä asioita? Noudata sen sijaan Jeesuksen suositusta: niin usein kuin me tämän teemme – nautimme aterian – meidän tulisi katsoa sekä taaksepäin että eteenpäin, jotta suhteemme häneen kehittyisi yhä läheisemmäksi.

Kokeile sitä!

Kääntänyt Leena Kari

KIRJE TOIMITTAJALLE

Hyvä Alain

TERVETULOA Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen Journalin toimittajaksi. Luin suurella mielenkiinnolla helmikuun 2008 numerossa olleen Bill Sadlerin artikkelin ”Urantia-kirjan Esipuheen tulkinnaa”, ja haluaisin antaa hieman palautetta.

Elävän esityksen puhtaaksi kirjoittamisen vaikeutena on kaikkien niiden viitteiden välittäminen lukijalle, jotka paikalla oleva yleisö on saanut. Viittaan erityisesti useisiin kappaleisiin sivulla 11¹, missä siirrytään edestakaisin Seitsenkertaisen Jumalan lohkoista potentiaal

kolmeen Absoluuttiin. Puhuin Carolyn Kendallin, Forumin jäsenen, kanssa, ja hän kertoi, että Bill Sadler käytti lähes aina taulua, jolle kirjoittamastaan luettelosta hän puhuessaan osoitti eri kohtia, niin että yleisö saattoi seurata luentoa.

Kuten voitte nähdä (sivun 11 toisessa kappaleessa), hän puhuu aliabsoluuteista, ja sanoo heti perään: ”Nämä kolme Absoluuttia ovat – –,” viitaten Jumaluuden, Kvalifioimattoman ja Universaalisen Absoluutin toimintoihin.

Vaikka en ole nähnyt tätä artikkelia koskaan aikaisemmin, se on hyvin todennäköisesti julkaistu joskus

aikaisemmin muualla ja kuuluu Urantia-säätiölle tai jollekin muulle ryhmälle, joka antaa aika ajoin luvan sen uudelleen julkaisemiseen. Uskon kuitenkin, että jollei sitä lue erittäin huolellisesti, nuo paikasta toiseen hyppelevät vertailut ovat vähintäänkin hämmentäviä, elleivät jopa tahattomasti harhaanjohtavia.

Olen vakavasti sitä mieltä, että artikkeli kaipaa toimituksen kommenttia (1. sivulla olleen alamiittitykin kuvauksen tavoin) siitä, että aihe vaihtuu keskellä kappaletta, minkä paikalla oleva yleisö saattoi helposti ymmärtää, mutta mitä nauhoitetun tekstin lukija ei ilman muuta käsitä. Lukijoille jälkikäteen annettava selvennys ja, mikä on yhtä tärkeää, dokumentin omistajalle annettu palaute voisivat auttaa välttämään näiden hämmentävien kappaleiden epäselvän tekstin toistamista tulevaisuudessa.

(Huom.! Tarkoitukseni ole missään tapauksessa pyrkiä muuttamaan kirjoittajan esittämiä mielipiteitä, käsityksiä tai tulkintoja.)

Haluaisin myös tehdä pari vähäisempää huomautusta, jotka molemmat liittyvät Journalin tekstiin sivulla kuusi¹. Ensinnäkin lause ”Varmistan sen, ettet kuljeskele –.” ei ole lainaus, eikä sitä pidä käsitellä lainauksena. Toiseksi *Urantia-kirjan* kolmannella sivulla olevan luettelon omin sanoin esitetyt kohdat on numeroitu osittain väärin: kohta 6. tulee jakaa kohtiin 6. ja 7.

Mukailtunakin tulisi kohdat kirjoittaa seuraavasti: ”6. Suhteellinen ja epätäydellinen yhdistelmä.” ja ”7. Epätäydellisyys kaikissa aspekteissa.” Kohta 7, joka kuuluu: ”Sanoisin, että ihmisissä –.” on vain johtopäätös, jonka ei pitäisi olla numeroitu kohta eikä kuulua lainkaan luetteloon.

Kiitokset näiden näkökohtien huomioon ottamisesta. Toivotan Sinulle onnea ja menestystä erittäin mielenkiintoisen UAI Journalin toimittajana.

Parhain terveisin
Ken Keyser
Chicago, USA

¹ Kirjoittaja viittaa englanninkielisen UAI Journalin sivuihin.

Hyvä Ken

Kommenttisi ovat erittäin tervetulleita, koska ne auttavat suuresti ymmärtämään tekstiyhteyttä, jossa Bill Sadler Jr. esitti mielipiteensä tästä aiheesta. Koska tässä numerossa julkaistaan häneltä toinenkin keskustelunaihe, kehotan kaikkia lukijoita käyttämään tätä aineistoa innoituksen antajana varmistuen siitä, että se, minkä he ymmärtävät, on konkreettisesti perusteltavissa. Olen itse havainnut, että paras tapa on keskustella käsityksistäni muiden näistä aiheista kiinnostuneiden ihmisten kanssa.

Kehotammekin nyt kaikkia UAI Journalin lukijoita tuomaan julki mielipiteensä mistä tahansa julkaisemasamme tekstistä, mikäli lisätiedoista voisi olla hyötyä lukijakunnalle.

Monin kiitoksin ja ystävällisin terveisin
Alain

Kääntänyt Leena Kari

Ainutlaatuisen uskottava *Urantia-kirja*

HALBERT KATZEN
Oik. tri, UBtheNEWS.comin luoja
Yhdysvallat

URANTIA-KIRJA ei ole entisensä. Nyt siinä ilmenee ainutlaatuinen ja erinomainen uskottavuuden ominaisuus. Hyvä uutinen on se, että *Urantia-kirja* on osoittautunut aikojen saatossa kestäväksi, ajan myötä sen uskottavuus pikemminkin vain paranemistaan paranee. Planeetallamme ei yksinkertaisesti missään ole toista dokumenttia, joka käsittelee historiallisia ja tieteellisiä kysymyksiä niin tarkasti ja niin laaja-alaisesti ja joka myös esittäisi omaperäisellä tavalla väitteidensä vahvistukseksi seikkoja, jotka kirjan julkaisemisen aikaan olivat ristiriidassa tieteen ja oppineisuuden kanssa tai joita ei tuolloin ollut vielä tutkittu.

Voidaksemme täysin ymmärtää *Urantia-kirjan* uskottavuudessa tapahtuneen muutoksen seurauksia meidän on luotava silmäys kolmeen näkökohtaan, jotka liittyvät tähän kehitykseen. Meidän on ensinnäkin ymmärrettävä, mitä on tapahtunut, sekä se, minkälaisen mahdollisuuden nämä kehityskulut tarjoavat. Toiseksi: tosiasian, merkityksen ja arvon välinen yhteys asettaa joitakin haasteita. Haasteellisuuden syynä on taipumus ajatella, että tieteelliset tosiasiat johtavat tieteellisiin merkityksiin ja arvoihin. Näin ei tapahdu tässä tapauksessa. Samoin – mutta paljon pienemmässä mittakaavassa kuin *Urantia-kirjassa* itsessään – sillä, että tosiasio-

oiden oppiminen vaatii aikaa, on taipumus viedä niin täysin huomiomme, ettemme saa tosiasioiden oppimista tasapainoon niiden merkityksen ja arvon käsittämisen kanssa. Kolmanneksi, meidän on otettava rehellisesti huomioon se, miten aikaisemmat kokemuksemme tapauksista, jolloin kerroimme muille *Urantia-kirjasta*, voivat muodostua vakavaksi esteeksi niihin uusiin mahdollisuuksiin tarttumiselle, jotka uuden kehityksen valossa ovat käytettävissä.

UBtheNEWS-projekti alkoi tammikuussa 2007. Alun jälkeen on ilmennyt kaksi asiaa, jotka osoittavat oikeaksi väitteen, että *Urantia-kirja* ei ole entisellään. 1) Julkaisemisen jälkeisiä kirjan esittämien seikkojen todennuksia koskevat raportit on kirjoitettu ihmisille, joilla ei ole tieteellistä taustaa ja jotka eivät ole perehtyneet *Urantia-kirjaan*, ja ne on esitetty myös internetissä siten, että niiden avulla tavoitettaisiin uusia kannattajia. 2) Joitakin vaikuttavimpia julkaisemisen jälkeisiä todennuksia ei ollut viimeistelty ennen UBtheNEWS-projektia. Tämä on kommentti todennusten luonteesta. On vain niin, että ryhdyin tähän ensimmäisenä ja loin UBtheNEWS.comin, jotta ne saataisiin vapaasti kaikkien ulottuville. Siitä huolimatta, että minä olen kirjoittanut melkein kaikki UBtheNEWS-raportit itse, tätä työtä on kehitelty yhteistyössä *Urantia-kirjan* muiden lukijoiden

kanssa; kaikki kunnia ei todellakaan lankea minulle. Ja on tietenkin niin, että vaikka olen tutkinut uudelleen materiaalin ennen raporttien kirjoittamista, monet raportit ovat päivitettyjä ja laajennettuja versioita aineistoista, joita toiset *Urantia-kirjan* lukijat ovat esittäneet aikaisemmin.

Ajat ne muuttuu

UBtheNEWS.com on perusolemukseltaan tutkimus-, raportointi- ja yhteyksienluontipalvelu. Raporttien lisäksi on olemassa myös esittelyvihkonen, 35-sivuinen yleiskatsaus *Urantia-kirjaan* ja muutakin yhteydenluonttiin soveltuvaa materiaalia, jota voi lähettää sähköpostitse tai tulostaa.

UBtheNEWS-projektin ensimmäisen vuoden aikana tein suoraa yhteydenluontityötä, aina kun siihen tarjoutui tilaisuus. Useimmiten yritykseni tavoittaa ihmisiä keskittyivät kuitenkin diakuvaesityksiin *Urantia-kirjaa* opiskelevien ryhmissä pyrkimyksenäni esittää (uudelleen)valistusta *Urantia-kirjan* lukijoille uusista ja entistä paremmista todennuksista ja esitellä UBtheNEWS-projektia. Ensimmäisen vuoden aikana pitämieni esitysten listassa on yli 60 *Urantia-kirjaa* opiskelevaa ryhmää (noin 10 % niistä pidettiin sekaryhmille eli *Urantia-kirjan* lukijoille ja ei-lukijoille), kaksi esitystä Denison-yliopiston uskonnon kursseilla Ohiossa (minulla on moneksi tulevaisuudeksi kutsu saapua sinne joka lukukautena), kaksi esitystä kirkoissa (Unity Church ja United Church of Christ) sekä esityksiä useille muille totuudenetsijäryhmille. Olen lisäksi tavannut tutkijoita, joiden tutkimustuloksia on käytetty hyväksi UBtheNEWS-raporteissa, ja he ovat ottaneet minut vastaan oikein hyvin.

Edellä kerrottua ei esitetä aikaansaannosteni luettelomiseksi vaan pikemminkin sen painottamiseksi, että yhteisöme on paremmin oivaltamassa ne mahdollisuudet, jotka luonnostaan liittyvät uudentyypiseen esittelyyn, ja että ne, jotka eivät ole *Urantia-kirjan* lukijoita, ovat ottaneet tämän työn vastaan varsin hyvin.

Sellainen, että ei-lukijoille dokumentoidaan, miten tiede ja tutkimus ovat löytämässä kirjassa esitettyjä tosiasioita, on idea, joka aika on nyt koittanut. Tämä kehityskulku merkitsee dramaattista muutosta kyvyssämme luoda nopea, myönteinen ja vakuuttava ensivaikutelma *Urantia-kirjasta*. Keskustellessamme jonkun kanssa, joka ei ole koskaan kuullut *Urantia-kirjasta* tai tietää siitä tuskin mitään, voimme esitellä sitä innostavasti, kiinnostavasti ja ajatuksia herättävästi. Aikaa siihen kuluu vain minuutin verran. Meidän ei tarvitse tehdä muuta kuin esittää seuraavat tiedot:

- 1) *Urantia-kirja* julkaistiin yli viisikymmentä vuotta sitten.
- 2) Siinä on valtava määrä erittäin yksityiskohtaisia tieteellisiä ja historiallisia tietoja.
- 3) Suuri osa tästä informaatiosta oli sen julkaisemisen aikaan ristiriidassa tiedeyhteisön kanssa tai sitä ei ollut vielä edes otettu tarkasteltavaksi.
- 4) Tiede ja tutkimus ovat kasvavassa määrin ja dramaattisella tavalla pääsemässä *Urantia-kirjan* esittämien tosiasioiden tasalle.
- 5) Tämän informaation verifiointi on vapaasti saatavilla UBtheNEWS.comissa, ja se on kirjoitettu ihmisille, jotka eivät ole tutustuneet *Urantia-kirjaan* ja joilla ei ole tieteellistä taustaa.

Urantia-kirjaa tällä tavoin esiteltäessä luodaan keskustelulle täysin uusi dynamiikka. Se osoittaa, että *Urantia-kirjassa* esitetään ainutlaatuisen uskottavaa tietoa ja että sen saavutuksia on kirjattu viidenkymmenen vuoden ajan, ja kirjaukset paranevat jatkuvasti. Kun tuodaan esiin *Urantia-kirjan* ainutlaatuinen uskottavuus, osat vaihtuvat kirjan laatijoita koskevan hankalan kysymyksen kanssa. Kirjan laatijoita koskeva informaatio, joka ennen kuulosti kummalliselta, voidaan nyt kuulla sisäisesti johdonmukaisena ja väitteidemme objektiivisesti verifioitavissa olevana selityksenä. Tällaisen lähestymistavan mahdollisuudet käyvät todellakin ilmeisiksi, kunhan ymmärrämme, ettei kirjaan tutustuttaminen ole hetki, jolloin yritetään käännäyttää tai koetetaan saada ihmiset vakuuttumaan jostakin. Jotta tämä viisaus koituisi hyödyksi, se edellyttää enemmän kuin vain sen käyttöä taktisena välineenä; se edellyttää sen omaksumista kunnioittavana ja rakastavana tapana suhtautua muihin ihmisiin.

Jos tällaista lähestymistapaa ei ole aikaisemmin kokeillut, se tuntuu raittiin ilman hengittämiseltä. Mutta älä tee sellaista virhettä, että arvioit sen ansioita sen mukaan, miten se toimi ensimmäisellä kerralla. Kuten mikä tahansa uusi keskustelu, vaatii jonkin verran aikaa kehittää kykyään toimia tyyneesti ja käsitellä ystävällisesti inhimillistä moninaisuutta heijastelevia monenlaisia reaktioita. Myös se, minkälainen vastaanoton *Urantia-kirja* yleisesti saa, on tärkeää sen kannalta, minkälainen arvo tälle tutustuttamismenetelmälle annetaan. Tämä merkitsee sitä, että sen jälkeen kun meistä on tullut kokeneita keskustelijoita, voimme sallia itsellemme laajemmasta väestöotoksesta koituvan hyödyn. Jos käymme läpi nämä vaiheet, pystymme vertailemaan sitä muihin tapoihin, joilla olemme yrittäneet esitellä *Urantia-kirjaa*.

Kertoessamme ihmisille, miten he halutessaan voivat itse vapaasti verifioida tämän informaation, me samalla vapaudumme siitä, että meidän pitäisi olla eksperttejä näiden monenlaisten todennusten suhteen. Tietenkin, jos samalla kerromme ihmisille, että verkkosivustossa on sivu, jossa on aihekohtainen tiivistelmiä ja jonka avulla kävijät voivat saada asiasta nopean yleiskäsityksen, keskustelusta tulee sitäkin vaikuttavampi, koska ihmiset käsittävät, ettei *Urantia-kirjan* ainutlaatuisen uskottavuuteen perehtyminen vaadi paljon aikaa.

Toisinaan ihmiset pyytävät meiltä esimerkkejä. Toisinaan meidän on tarpeen kysyä ihmisiltä, haluaisivatko he kuulla muutaman esimerkin. Sen oppimiseen, miten raporteista tehdään yhteenvedo, ei onneksi tarvita paljon aikaa.

1. *Urantia-kirjassa* sanotaan Aatamin ja Eevan eläneen suunnilleen 37 000 vuotta sitten ja saaneen aikaan merkittäviä muutoksia ihmisen genetiikassa. Parin viime vuoden aikana tehty genetiikan tutkimus korreloi *Urantia-kirjassa* Aatamia ja Eeva käsittelevän kertomuksen kanssa kuudella tavalla.
2. *Urantia-kirja* väittää, että kaikilla eläimillä on herkkyys maapallon magneettikenttää kohtaan. Vuonna 1955 tiedeyhteisö oli sitä mieltä, että tämä kenttä oli eläinten havaintokyvyn kannalta liian heikko, eikä tunnettu mitään biologista mekanismia, jolla kenttä olisi tullut havaittavaksi. Nykyään on vahvistettu todeksi se, että monet

- eläimet kykenevät aistimaan tämän energian, ja on löydetty monenlaisia tähän herkkyyteen liittyviä biologisia mekanismeja.
3. Se kertoo ilmakehästämme näkökohtia, jotka olivat täysin ristiriidassa tieteen kanssa *Urantia-kirjan* julkaisemisen aikaan. Nyt avaruussukkuiloista otetuissa videotallenteissa paljastuu eräs ilmakehän ilmiö, joka tukee vahvasti sitä, mitä *Urantia-kirja* kertoo.
 4. Vuonna 1572 räjähtäneestä supernovasta sanotaan, että se oli alkujaan kaksoistähti, eli että tähtipari kiersi toistensa ympäri. Lopulta suuri tähti veti itseensä niin paljon materiaa pienemmästä, että se aiheutti räjähdysten. Tämän supernoväräjähdyksen alkuperä osoitettiin todeksi vasta 1970-luvulla, ja se on saanut lisävahvistusta aivan muutamien viime vuosien aikana.
 5. Kuvaillessaan Eedenin puutarhaa ja kertoessaan, että se vajosi itäisen Välimeren pohjaan 33 000 vuotta sitten, *Urantia-kirja* esittää lukuisia sen kokoon ja muotoon liittyviä yksityiskohtia. Silloin kun *Urantia-kirja* julkaistiin, meillä ei ollut Välimerenaltaan yksityiskohtaisia karttoja. Nykyään tällaiset seikkaperäiset kartat ja kaikki *Urantia-kirjassa* esitetyt yksityiskohdat vastaavat toisiaan.
 6. *Urantia-kirjan* mukaan intiaanit tulivat Beringinsalmen maasillan yli 85 000 vuotta sitten. Vuonna 1955 tiedemiehet uskoivat intiaanien saapuneen tätä reittiä noin 12 000 vuotta sitten. Sekä Pohjois- että Etelä-Amerikassa tehdyt löydöt ovat nyttemmin sysänneet tätä ajankohtaa taaksepäin niinkin kauas kuin 60 000 vuoden päähän.
 7. *Urantia-kirja* sanoo viikinkien saapuneen Pohjois-Amerikkaan vuoden 1000 tienoilla. Tällaiseen uskottiin laajemmin vasta, kun viikinkien asuinpaikkoja löydettiin kaivauksissa 1960-luvulla.

On helppo oppia tekemään lista useista esimerkeistä, jotka tukevat kirjaan tutustuttamista, ja se tekee meistä luottavampia väittäessämme *Urantia-kirjan* olevan ainutlaatuisen uskottava. Monenlaisiin selvityksiin perehtyminen antaa meille mahdollisuuden valita aiheita, jotka saattavat olla erityisesti kiinnostavia keskustelutoverillemme.

Aivan kuten nousuvesi, joka nostattaa kaikki laivat, *Urantia-kirjan* aivan erityisen uskottavuuden pitäminen lähtökohtana nostaa kaikkea sitä muutakin, jonka olemme saaneet tietää keskustelemisesta *Urantia-kirjasta* tietämättömien kanssa. Kehotus pitää *Urantia-kirjan* luotettavuutta lähtökohtana, ei kuitenkaan tarkoita, että meidän tulisi keskittyä vain tähän seikkaan tai pyrkiä esittämään mahdollisimman monta esimerkkiä.

Hyvän ensivaikutelman antamiseen *Urantia-kirjasta* ei vaadita vain keskustelun hyvää aloitusta vaan myös sen hyvää lopetusta. Ratkaisuna on antaa keskustelukumppanin johtaa keskustelun kulkua, kunhan itse olemme ensin esittäneet johdantoinformaation. (Koska henkilöt, joille aihe on uusi, eivät useinkaan osaa esittää hyviä kysymyksiä, meidän on tietenkin reagoitava siihen viisaalla tavalla.) Tarkkailemalla *heidän* kiinnostuksensa tasoa tiedämme, milloin he ovat kuulleet tarpeeksi. Siinä vaiheessa on oikea hetki alkaa suosiollisesti lopetella keskustelua.

Kuta pikemmin haluamme omaksua tämän siunauksellisen menetelmän, sitä nopeammin vapaudumme kiusallisesta kirjan kirjoittajiin liittyvistä kysymyksistä. Sen ylivoimaisuus merkitsee uutta ja riemukasta tilaisuutta palvelemiseen. Nyt voimme kaikki ohi kulkiessamme antaa nopeasti vakuuttavan ja positiivisen ensivaikutelman *Urantia-kirjasta*. UBtheNEWS-projektista voi tietenkin olla hyötyä meille puhuessamme *Urantia-kirjasta* niiden kanssa, jotka kuuluvat osana päivittäiseen elämäämme. Ehdotan kuitenkin, että aloitamme niistä, jotka eivät kuulu sisäpiiriimme. Voimme oppia paremmin tämän uuden lähestymistavan arvon, kun panokset ovat pienempiä eikä mitään historian painolastia ole.

Tosiasia, merkitys ja arvo

Urantia-kirjan esiin työntyvä ja esikuvallinen uskottavuus esittää sellaisen faktan, merkityksen ja arvon välisen yhteyden, joka on haastava sekä *Urantia-kirjan* lukijoille että ei-lukijoille. Haasteena on se, että faktojen esittäminen saattaa helposti johtaa huomion pois näiden tosiasioiden merkityksestä ja arvosta. Taipumuksemme keskittyä liikaa faktoihin pahenee entisestään huomattavasti niiden merkityksen ja arvon olevan henkilökohtaisesti haastavia ajateltaessa suhtautumistamme uusien kannattajien löytämiseen.

Merkitys on selvä ja yksinkertainen; *Urantia-kirja* on ainutlaatuisen uskottava. Sen arvo kirjan lukijoille on siinä, että se antaa mahdollisuuden paljon tehokkaampaan uusien kannattajien tavoittamiseen.

Voidaksemme kasvattaa luottavaisuuttamme tätä uskottavuuden kasvavaa metsää kohtaan, meidän on osoitettava aikaa tämän metsän monenlaisten puiden – faktojen – ymmärtämiseen. Useimmilla ihmisillä ei ole halua istua ja kuunnella esityksiä kovin pitkään. Meillä on taipumus käyttää sitäkin vähemmän aikaa internet-sivujen lukemiseen. (Minulla on mahdollisuus jäljittää sivut, joilla ihmiset käyvät UBtheNEWS.comissa ja nähdä, kuinka pitkään he niillä viiptyvät.) Tähän ei sisälly mitään kritiikkiä. Tätä näkökulmaa tarvitaan sen prosessin ymmärtämiseksi, jossa olemme kollektiivisesti mukana. Yksittäisten puiden laadun arvioimiseen on käytettävä jonkin verran aikaa, ennen kuin voimme astua taaksepäin ja nähdä metsän (merkityksen ja arvon). Hyvä uutinen on, että on yksinkertaisesti vain ajan kysymys, kun tämä haaste on voitettu. Monenlaisen tutkimuksen ja vuorovaikutuksen seurauksena tulemme lopulta kaikki näkemään tämän laajenevan kuvion kunnioitusta herättävät seuraamukset.

Ihmiskuntaa ei onneksi voi muuttaa siinä suhteessa, että se arvostaa tällaista uskottavuutta. Olemme kaikki taipuvaisia päättelemään, että kun informaatiota esitetään ennen kuin se on yleisesti hyväksyttyä, niin kuvioon kuuluu, että sen lähde on luotettava, olipa se mikä tahansa. Tavallisesti ihmiset, joille *Urantia-kirja* on uusi, eivät suoralta kädeltä päättele, että *Urantia-kirjan* parhaat kohdat liittyvät välittömästi siihen, miksi sillä on ainutlaatuisen uskottavuuden ominaisuus, vaan meidän on se kerrottava heille. Ja tietenkin sillä on arvoa heille, että he saavat tietää jotakin, joka kiehtoo heitä. Aivan samoin kuin tämä uusi mahdollisuus palvella ja kertoa hyviä uutisia innostaa vaihtelevassa määrin itse kutakin meistä, samoin myös henkilöillä, jotka eivät ole *Urantia-kirjan* lukijoita, on monta erilaista tapaa suhtautua siihen.

Menneisyys

On joukko menneisyyteen liittyviä seikkoja, jotka on otettava huomioon nykytilanteen ymmärtämiseksi ja tulevien yhteydenluontipyrkimysten toteuttamiseksi. Meidän on tarpeellista luoda rehellinen katse itseemme sekä yksilöinä että ryhmänä. Nyt voimme tietenkin käsitellä vain ryhmädynamiikkaa.

Koska yksilökohtaiset kokemuksemme ovat moninaisia ja persoonallisia, saatamme joutua toteamaan olevamme enemmän tai vähemmän sidoksissa yleistyksiin, jotka seuraavaksi teemme kollektiivisista kokemuksistamme. Näiden kommenttien taustalla on paitsi yli 25-vuotinen kokemus *Urantia-kirjan* lukijoista myös kaikki ne opintoryhmäesitykset ja kahdenkeskiset kokemukset, jotka juontuvat siitä, että johdan UbtheNews-projektia.

Viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana olemme korostetusti identifioineet itsemme ”lukija-uskoviksi”. Uutta kulttuuria edustavien ryhmien täytyy välttämättömyyden pakosta lähteä liikkeelle asiaan aidosti uskoviin ryhmän muodostumisesta, jotta se synnyttäisi innostusta ja loisi perustan tulevalle kasvulle ja kehitykselle. Läpikäymämme prosessi, kohtaamamme haasteet ja mielipide-erot ovat yleisessä mielessä yhteistä kaikille uusille kulttuurikehityksille.

On ironista, että asennoituminen, joka oli välttämättömyyden pakosta lähtökohtana kehityksen alkuvaiheessa, vaikeutti samalla *Urantia-kirjan* tehokasta tunnetuksi tekemistä. Omakohtainen samaistumisemme siihen ja lukija-uskoviksi identifioitumisemme korostaminen pyrki vieraannuttamaan ja karkottamaan ryhmään kuulumattomia. Aiempiin käännteentekeviin ilmoituksiin liittyi aina lihallistunut olento. Tämä seikka oikeutti jonkinasteisen ”pakkomyyntitaktiikan”, sillä evankelioiminen oli riippuvaista henkilöidenvälisestä dynamiikasta. Kirja vaatii toisenlaista lähestymistapaa. Useimmat ovat haluttomia tulemaan ”tosiuskoviksi”, jotka ovat omistautuneita uuden kulttuurisen liikkeen luomiseen, liittyipä se mihin hyvänsä. Ihmiset ovat erityisen ja melkoisen varuillaan uuden hengellisen lähdeaineiston täysimääräisen omaksumisen suhteen. Kun ihmiset huomaavat vähäisenkin merkin sellaisesta, että heitä yritetään käännäyttää, he useimmiten juoksevat pakoon ja suojaan.

Mitkä olivat kohtaamamme tosiasialliset olosubteetit?

Urantia-kirja väittää olevansa taivaallisten olentojen kirjoittama. Kun kirja annettiin, se oli täynnä sellaista tieteellistä ja historiallista informaatiota, joka oli ristiriidassa sen ajan tieteen kanssa. Ensimmäiset kaksi kolmannesta kirjasta ovat erittäin haasteellista luettavaa jopa hyvin koulutetuille. Kirjalla on salaperäinen alkuperä ja siinä on yli 2000 sivua. Eli ei näytä lupaavalta sellainen, että kirja saavuttaisi nopean ja laajojen piirien hyväksynnän.

Ja mikä pahinta, useimmat kirjan lukija-uskovat, eivät enimmältään ole olleet erityisen kiinnostuneita *Urantia-kirjan* tieteellisestä ja historiallisesta puolesta paitsi joistain osista kulttuurin kehitystä. Tästä ja muista syistä johtuen kollektiivinen kykymme arvostaa ja hyödyntää *Urantia-kirjan* esiin nousevaa uskottavuutta on kärsinyt, sillä sen tieteellinen uskottavuus ei ole ollut meillä koskaan tärkeä.

Miten olemme hoitaneet sen, että aluksi tieteellinen ja historiallinen uskottavuus näyttivät puuttuvan?

Vältimme käsittelemästä tiedettä ja historiaa sivuavia asioita. Opimme asettumaan puolustuskannalle tilanteissa, joissa emme voineet välttyä noilta aiheilta ja jopa silloinkin, kun satuimme olemaan kiinnostuneita noista näkökohdista. Opimme käyttämään fraaseja kuten ”korkeampien olentojen ohjeissa tiukasti rajoitettua” tai ”ei ole annettu lupaa ennakoita seuraavan tuhannen vuoden kuluessa tehtäviä tieteellisiä löytöjä” ja erityisesti ”luonnontieteelliseen aineistoon kohdistuu tarkistus-tarvetta tulevan tieteellisen kehityksen ja uusien löytöjen vuoksi”. Varsinkin viimeksi mainittu on ollut suuressa suosiossa.

Tarkoitukseni ei ole kritisoida yhteisöämme. Päinvastoin yhteisömme toimi viisaasti menneinä aikoina. Meidän täytyi oppia olemaan hyviä *Urantia-kirjan* puolustajia.

Tämä kehityksen alkuvaihe on nyt ohitettu ja sille on sanottava hyvästit.

Miten sopenduimme psykologisesti näihin haastaviin olosubteetteihin?

Ensimmäisten viidenkymmenen vuoden aikana oli valtava haaste esitellä ihmisille *Urantia-kirjaa* ja saada heidät lukemaan sitä. Yritimme innokkaasti esitellä kirjaa sukulaisillemme ja ystävillemme. Se oli luonnostaan vaikea tehtävä, ja hiomaton kiihkeytemme vielä pahensi sitä. Useimmiten epäonnistuimme surkeasti. Epäonnistumisemme myötä tuli nolostuminen ja marginalisoituminen; merkittiin poltinmerkillä, pilkattiin, osoitettiin epäkunnioitusta, mutta kaikkein pahimpaa oli välinpitämättömyys.

Mitään hämmästyttävää ei ole siinä, että reagoimme näihin kokemuksiin luonnollisella tavalla. Tunsimme loukkaantumista ja harhakuvitelmaamme haihtuivat. Emme enää puhuneet kirjasta avoimesti. Kehitimme suodatinjärjestelmän, joka jätti ulkopuolelle useimmat ihmiset ja puhuimme kirjasta vain niille, jotka näyttivät olevan ”sille valmiita”. Päätelimme, ettei Amerikka ollut valmis sille. Käytettiin paljon varoja ja aikaa käännösten tekemiseen ja kansainväliseen yhteyksien luomiseen. Näin välttyttiin korostamasta ilmoituksen antajain viisautta, jotka kirjoittivat kirjan englanniksi ja sijoittivat *Urantia-kirjan* Yhdysvaltoihin.

Kollektiivisen psyykemme kannalta oli onnekasta, että varhaiset johtajamme puhuivat ”hitaan kasvun” puolesta, sillä hidas kasvu oli joka tapauksessa parasta mihin kykenimme. Ei ole tärkeää, oliko tämä hyvää viisautta vai tuliko neuvo ihmisen yläpuolella olevilta tahoilta. Tärkeää on, että tämä vaihe on ohitettu. (Kiintoisaa on, että professori Fein Denisonin yliopistosta on sitä mieltä, että muihin uusiin uskontoihin verrattessa *Urantia-kirjan* arvostus on kasvanut melko hyvin viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana).

Tilaisuus myönteiseen ja vaikuttavaan tutustuttamiseen, kun se tapahtuu henkilöltä henkilölle, on entiseen verrattuna nykyään merkittävästi erilainen. Yhteiskunta on erilainen. Kaikkein tärkeintä on huomata, että nykyään on eri lailla mahdollista viestittää *Urantia-kirjan* ainoalaatuisesta ja erinomaisesta uskottavuudesta. Tämän vuoksi meidän täytyisi arvioida uudelleen henkilöltä henkilölle -lähestymistapaa ja kuinka innokkaasti meidän tulisi kertoa kirjasta ihmisille, kun ”kuljemme

ohi”. On aika harkita uudelleen koko henkilökohtaista levitystyötä.

Nykyisyys

Urantia-kirjan uskottavuutta tukeva vahvistavien seikkojen kokonaisuus on erinomainen. Yleisesti ottaen tämäntyyppinen uskottavuus saa vastakaikua useimpien ihmisten kohdalla. Yhdysvalloissa monet ovat erityisen nälkäisiä kuulemaan hengellisyyden ja tieteellisten tosiseikkojen harmonisoinnista, koska evoluution ja luomisopin välinen ristiriita on jatkuvasti esillä tiedotusvälineissämme, ahdistaa lainsäädäntöelimiamme ja kaivaa maata koulutusjärjestelmiemme alta.

Ihmiset voivat – täydestä syystä – olla epäuskoisia kirjan luotettavuutta koskevien väitteiden suhteen kuullessaan kirjasta ensimmäisen kerran. Ihmisten päästyä paremmin perille kirjan teologisista kannanotoista ja väitetystä alkuperästä heillä saattaa kuitenkin olla omaksuttuna teologia, joka vaatii heitä kiistämään tämänluontoisen uskottavuuden. Ihmiset eivät kenties ole psykologisesti valmiita käsittelemään jotakin sellaista, jossa ilmenee ihmisen yläpuolelta olevia ominaisuuksia. Muut huolenaiheet saattavat olla päälimmäisinä ihmisten mielessä, kun kerromme kirjasta, ja he eivät yksinkertaisesti ole tuolloin vastaanottavaisia. Mutta kaikkien näiden seikkojen rinnalla esiintyy yleinen ihmisten vastaanottavaisuus kaikelle, mikä antaa todellista tarkkaa tietoutta jo ennen sen laajamittaista hyväksyntää.

Ihmiskuntaa ei voi muuttaa siinä suhteessa, että se arvostaa sentyyppistä uskottavuutta, jota *Urantia-kirja* osoittaa. Tämä on nykypäivän versio käänteentekevistä yli-inhimillisestä uskottavuudesta. Ensimmäisellä käänteentekevällä ilmoituksella oli satajäseninen kuolematon esikunta. Toisella ilmoituksella oli vieläkin vaikuttavamat ja kuolematomat Aatami ja Eeva. Melkisedek tuli ilman sukujuuria, ei näyttänyt ikääntyvän ja poistui yhtä salaperäisesti kuin oli tullutkin. Mikaelin ilmestymistä luonnehtivat monet ihmeenkaltaiset tapahtumat. Kaikki käänteentekevät ilmoitukset on suunniteltu sisältämään tiettyä yli-inhimillistä uskottavuutta. Ja käsillä oleva ilmoitus ei tässä suhteessa poikkea muista, vaikkakin se kehittyy ajan myötä ja tulee kirjan muodossa.

Nykyään ihmisten informoiminen *Urantia-kirjasta* on koko paljon samaa kuin näyttäisi heille vähitellen paljastuvaa ihmettä, jota he voivat mennä itse katsomaan. Tämän ominaisuuden nostovoiman käyttö on nyt ajankohtaista, ja se osa suunnitelmaa.

Palvellaksemme muita meidän täytyy päästä yli sen, mikä on oma suhteemme kirjaan. Oleellinen kysymys kuuluu: Millaisella tutustuttamisella on parhaat mahdollisuudet saada joku sellainen henkilö kiinnostumaan, joka ei ole koskaan kuullut *Urantia-kirjasta*? On totta, että suurimmasta osasta meistä lukija-uskovista tuli sellaisia, vaikka sen luontoista uskottavuutta ei silloin ollut, jollaista kirja nyt osoittaa. Tämä ei tarkoita, että tämän uskottavuuskysymyksen ei tulisi olla muille tärkeä. Sellainen suhtautuminen, että tieteen ja historian tuoma vahvistus kirjassa esitettyihin asioihin ei ole kaikkein tärkein näkökohta – vaikka se totta onkin –, ei edesauta asiaamme.

Keitä me olemme pyytämään ihmisiä luottamaan meidän kokemuksiimme *Urantia-kirjasta*, kun todeksi osoitettavissa oleva, yli-inhimillinen uskottavuus on

saatavilla.

Elämä on hengellisesti rikastuttavien mahdollisuuksien voileipäpöytä. *Urantia-kirjan* hyvän esittelyn olenainen ainesosanen on sen vakuuttava erillään pitäminen kaikesta muusta. Mikäli ihmiset eivät sorru viisas-teluun, he kaipaavat hengellisyyden ja tieteen välistä harmoniaa, erityisesti tieteen (ja historian), joka on aikaansa edellä. Tekisimme viisaasti kunnioittaessamme ja rohkaistessamme ihmisen luontoista halua harmonisoida hengelliset uskomukset tieteellisten kehityskulkujen kanssa. Ihmiset janoavat *Urantia-kirjan* ilmoituksellista uskottavuutta, ja meidän hallussamme ovat juomakameron avaimet.

Minulle kerrottiin ensimmäisen kerran *Urantia-kirjasta* työskennellessäni Greepeacen palveluksessa yli kaksikymmentäviisi vuotta sitten. Tehtäväni oli kiertää ovelta ovelle jäseniä hankkimassa. Ajattelin, että tärkeintä oli puhua Greenpeacen tekemästä työstä ydinaseiden, jätteiden ja energia-asioiden parissa. Näihin kysymyksiin liittyvät ongelmat näyttivät vaarantavan kaikkien ihmisten hengen. Luonnollisesti nämä aiheet olivat minulle tärkeämpiä kuin valaiden suojeleminen, ja sen jälkeen kun en saanut hankituksi Greenpeacelle uusia jäseniä, opin että se, mitä minä pidin kaikkein tärkeimpänä, ei ollut kaikkein innostavinta muille. Ja sitä paitsi he liittytyään jäseniksi saivat kuu-kausittain uutiskirjeen, jossa kerrotaan kaikista muista aiheista. Samaan tapaan meidän täytyy kunnioittaa ihmisten mielipiteitä, mikäli haluamme palvella hyvin ja tehokkaasti.

Asian ydin ei ole se, että tieteelliset kysymykset kiinnostavat useimpia ihmisiä, eikä se, että ilmi tuleva uskottavuusseikka todistaa kirjan autenttisuuden, tai että tämäntyyppinen johdattelu tekee ihmisistä välittömästi *Urantia-kirja*-”käännynnäisiä”. Asian ydin on se, että useimmat ihmiset haluavat ensin saada tuntemukseen kirjan ainutlaatuisesta uskottavuudesta. Ihmiset arvelevat luonnostaan tai ovat vähintäänkin valmiita ottamaan huomioon sen, että jos kirja voi olla tieteen edellä, niin silloin kenties kannattaa tutkia myös sen hengellistä, filosofista, teologista ja kosmologista sisältöä. Näiden asioiden välillä on suora yhteys. Valmistetaan maaperää ja kylvetään siemen aloittamalla kirjan sisällön uskottavuudesta. Ja joskus ihmiset ovat niin valmiita, että hedelmä kypsyy tuota pikaa.

Olen tänä vuonna oppinut paljon yhteiskuntamme moninaisuudesta matkustaessani ympäri maata esittelemässä kirjaa UBtheNEWS-projektin puitteissa.

Kirjon toisessa päässä muutamit ihmiset ovat heti kiinnostuneita ja innostuneita UBtheNEWS-projektista. He ovat jo intohimoisen kiinnostuneita siitä, miten he voisivat oppia ajankohtaistamaan levityssponsoristiaan. Spektrin toisessa päässä olevat eivät ole innostuneet kehittämään itsestään *Urantia*-ilmoituksen evankelistoja. Heitä ei suuremmin kiinnosta ”kun kuljemme oh” -tyyppinen johdattelyö. He ovat varovaisia ja epäluuloisia käyttämään näkökulmaa, jota UBtheNEWS-projekti rohkaisee. Ja olemme kokemukseksi mukaan levittäytyneet tämän spektrin koko alueelle.

Muutamit ei niinkään yllättävät seikat vaikuttavat siihen, miten *Urantia-kirjan* lukijat suhtautuvat UBtheNEWS-projektiin. Yksi tällainen seikka on se, miten kauan ihmiset ovat lukeneet kirjaa. Innostuuko uusi lukija? Maantieteellisillä seikoilla on merkitystä. Jotkin meistä ovat omaksuneet ”raamattuvyöhykkeen blue-

sin”. Kuinka syvästi tunnemme vielä kipeää siitä, että epäonnistuimme kirjan esittelemisessä sukulaisille ja ystäville? Alkuaikojen historia *Urantia-kirjan* esittämisen tieteen ja historian vahvistamisesta ei soveltunut levitystyöhön, ja osa siitä ei yksinkertaisesti vain tuottanut tulosta. Olemmeko kyllästyneitä tähän lähestymistapaan? Monia eivät yksinkertaisesti kiinnosta asiat, jotka liittyvät vahvistaviin todisteisiin. Niinpä vaihtelevassa määrin ja erilaisista syistä yhteisömme arvostus sitä levitystyötä koskevaa lähestymistapaa kohtaan vaihtelee, jota UbtheNEWS-projekti edistää.

Levitystyö tuo esille seikkoja, jotka voivat olla meille haasteellisia kohdattaviksi. ”Mihin kohti spektriä itse sijoitun, kun toinen ääripää ovat Alfeuksen kaksoiset, jotka palasivat verkkojensa pariin, ja toisessa päässä on Simon Pietarin saarnaaminen. Ironista kyllä, kuta helpompaa *Urantia-kirjaan* tutustuttaminen on, sitä useammin törmäämme kysymyksiin, joita emme voi enää panna sen tiliin, etteivät ”ihmiset ole vielä sille valmiita”.

Yhtä tärkeää kuin on olla huomaavainen ja kunnioittava ihmisiä kohtaan esitellessämme heille *Urantia-kirjaa* – olipa heidän reaktionsa millainen tahansa – yhtä tärkeää on olla huomaavainen ja kunnioittava toisiamme kohtaan. Esiin nouseva uskottavuuden kokonaiskuvan ominaisuus on subjektiivinen kokemus, ja subjektiiviset asenteemme ja henkilökohtaiset kokemuksemme ovat monenlaisia. Tiedämme onneksi, että Jumala rakastaa meitä aivan yhtä paljon siitä riippumatta, missä kohtaa spektriä olemme – spektrin, jonka ääripäävät ovat ”yksityiselämä” ja ”julkinen saarnaaminen”.

Tulevaisuus

Kun yli kaksikymmentäviisi vuotta sitten tulin mukaan *Urantia-yhteisöön*, ihmiset käyttivät harvoin fraaseja, kuten ”kirjassa kuvatut historialliset tapahtumat...pysyvät tosina myös tulevina aikoina” tai ”erheen arvovaltainen eliminoiminen” tai ”tiedettyjen ja kohta tiedettävien tosiasioiden ja huomioiden koordinoiminen” tai ”kadonneiden tärkeiden tiedonjyvästen tuominen uudelleen ihmisten tietoon” tai ”informaatio, joka täyttää oleellisia aukkoja muutoin ansaitussa tietämyksessä”.

Odotan meidän tulevaisuudessa kuulevan näitä tekstikohtia lainattavan paljon enemmän.

Kun kysymyksessä on viidennen käänteentekevän ilmoituksen edistäminen *Urantialla*, niin suurin kohtamme haaste on se henkilö, joka tuijottaa meitä peilistä. Olemme viidettä aikakautista ilmoitusta koskevan viisauden lähde maailmalle. Nykyiset kulttuuriset olosuhteet, erityisesti maassa, jossa tämä ilmoitus annettiin, ovat hyvin otolliset vastaanottavuudelle. Todellinen kysymys kuuluu: Voimmeko antaa menneiden olla, ottaa nykyisyys huomamme, päästä tottumuksistamme ja siirtyä rohkeasti eteenpäin edessämme olevine erinomaisine palvelutilaisuuksineen.

Ensimmäinen askel on halukkuutemme löytää iloa siitä, että yksinkertaisesti tiedotamme ihmisille *Urantia-kirjan* olemassaolosta. Sitten kun olemme halukkaita kehittämään taitojamme tämän uudentyyppisen tutustuttamisen suhteen ja olemme senlaatuista ihmisiä, jotka mittaavat menestystä sillä, avaammeko suomme vaiko emme, löydämme suunnatonta tyydytystä kylväessämme siemeniä, joiden on määrä kasvaa, ja korjatesamme sitten alhaalla riippuvia hedelmiä.

Siementen kylvämistilaisuuksia on jopa konservatiivisten kristillisten piirien keskuudessa. Kuvittele keskustelua jonkun tällaiseen yhteisöön kuuluvan kanssa – keskustelussa kerromme seuraavaa (sen jälkeen kun olemme suoriutuneet alustavasta kirjan ainutlaatuisen uskottavuuden esittelystä):

”Minun on helppo ymmärtää ja kunnioittaa sitä, että kun tulit hyväksyneeksi Jeesuksen pelastajaksi, tunsit, että sinun oli tehtävä valinta Jeesuksen ja tieteen välillä. Teit erinomaisen valinnan. Mikäli itse olisin joutunut samanlaiseen valintatilanteeseen, olisin saattanut valita samoin kuin sinä. Asian laita on niin, että uskoni Jeesukseen on kehittynyt sillä tavoin, että se sallii minun hyväksyä Jeesus pelastajakseni, samalla kun arvostan ja kunnioitan tieteen saavutuksia.

”Kaikkein tärkeimmissä kysymyksissä sinulla ja minulla on samat uskomukset. Uskomme molemmat hänen sekä inhimilliseen että jumalalliseen olemukseensa ja että hän nousi kuolleista ja nousi Taivaallisen Isämme oikealle puolelle, jossa hänen käsiinsä uskottiin kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Uskomme kumpainkin, että hän suoritti ihmetekojä ja jopa herätti Lasaruksen kuolleista. Uskomme hänen opetuksiinsa ja siihen, että hän on tie, totuus ja elämä. Uskomme, että hän lupauksensa mukaisesti palaa jonakin päivänä maan päälle. *Urantia-kirja* sanoo jopa, että kaikkein tärkeintä kaikesta tiedosta on tietämys Jeesuksen uskonnollisesta elämästä ja siitä, kuinka hän eli maan päällä.

”Halusin vain jakaa sen, minkä ajattelin olevan hyviä uutisia, enkä halua jatkaa keskusteluumme, mikäli emme molemmat sitä arvosta.”

Ajattele, mitkä mahdollisuudet avautuvat nyt Aja-tuksensuuntaajalle työskennellä tämän henkilön mielessä ja sielussa.

Kun Henki tietää, että olemme halukkaita esittelemään kirjaa tällä tavalla, niin Hengellä on mahdollisuus opastaa meidät niiden konservatiivisiin kristillisiin piireihin kuuluvia henkilöiden luokse, jotka olisivat avoimimpia tällaiselle lähestymistavalle. Emme koe kuolleita tilastoja, jos elävä Henki tietää, että olemme kehittäneet uuden kyvyn ja olemme valmiita käyttämään sitä.

Se hyvä, mikä *Urantia-kirjan* esittelemisestä koituu, ei useinkaan ole välittömästi nähtävissä. Tämä johtuu yksinkertaisesti tapahtuman luonteesta, kun ihmisille kerrotaan jostakin ensimmäisen kerran. Usein ihmisille täytyy kertoa uusista asioista useampaan kertaan, ennen kuin he kiinnostuvat. Mutta yksi asia on varma: tämän tyyppinen kirjan esittely nostaa rimaa. Ihmiset saavat näin tietää, että on olemassa sellainen kirja, joka ei vain harmonisoi hengellisyyttä ja tiedettä keskenään, vaan joka osoittaa tässä suhteessa myös ainutlaatuista luotettavuutta. Jopa konservatiivisten kristittyjen on kunnioitettava sitä, että tekstissämme näkyy sen todeksi osoittaminen tavalla, joka on samanlainen kuin tapa, jolla he usein yrittävät osoittaa *Raamatun* todeksi.

On korkea aika, että lopetamme sellaisten ihmisten arvioimisen, joita emme ole koskaan tavanneet, ja ettemme enää esitä tekosyitä, joiden mukaan he ovat niitä, jotka eivät ole vielä valmiita. Tämän päivän todellinen kysymys on siinä, olemmeko valmiita hyväksymään muutoksen, joka on jo tapahtunut.

Urantia-kirjan sovittaminen yhteen tieteen kanssa ei ole niin kuin ennen. Oletko sinä niin kuin ennen?

Muutos *Urantia-kirjan* suhteessa tieteeseen ja historiaan

– sen lisäksi että voimme raportoida näistä tieteen ja historian uusista löydöistä koko maailmalle niin pian kuin saamme ne koottua, varsin vähän varoja siihen kuluttaen – muuttaa kaiken, kun puhe on kirjaan tutustuttamisesta. Internet on lisäksi muuttanut sitä, mitä voimme tehdä hyvän tutkimustyön alalla ja miten voimme toimia toistemme kanssa tuottaessamme laadukkaita raportteja esiin ilmaantuvista vahvistavista tiedoista. Kysymys, joka meidän tulee esittää, kuuluu: Kuinka paljon olemme valmiita uhraamaan aikaamme tämän toteuttamiselle?

Urantia-kirjan ainutlaatuista uskottavuutta vahvistavien seikkojen esiin nousevan kokonaisuuden käyttäminen ei ole loistava eikä UBtheNEWSin keksimä idea, vaan se on idea, jonka aika on tullut. Tämä on sellaista siirtymäaika, jolloin satoa on paljon ja työtä vähän.

On totta, että jotkin toiminnat, jotka ovat välttämättömiä UBtheNEWS-projektin kehittämiseksi, sopivat parhaiten niille meistä, joilla on hyvä koulutus, hyvät kirjoittajan ja esittäjän lahjat. Mutta useimmat tämän projektin puolet eivät vaadi näitä taitoja, varsinkin kun otamme huomioon, että tärkein tehtävä on ”ohi kulkiessamme” jakaa hyviä uutisia muille. Mikäli haluat edesauttaa *Urantia-kirjan* leviämistä nopeasti ja tehokkaasti koko maailmaan, tule mukaan UBtheNEWS-projektiin vähintäänkin niin, että käytät sitä työkaluna omissa yhteydenluontiponnistuksissasi Opi UBtheNEWS.comista ja kerro siitä ihmisille.

Tämä projekti on eräs tehokkaimmista ja palkitsemisimmista ajankäyttötavoista sinulle, joka haluat edesauttaa viidennen aikakautisen ilmoituksen leviämistä Urantialla. Tähän projektiin liittyy niin monta erilaista puolta, että mikä tahansa määrä aikaa, jonka haluat käyttää, ja ne lahjat, joita sinulla on, voidaan ottaa välit-

tömästi hyvään käyttöön.

Tärkeintä on oppia uudelleen, kuinka esitellä *Urantia-kirjaa*. Yleisesti ottaen tapaamme kaikki ihmisiä, joita kukaan toinen lukija ei lähitulevaisuudessa tapaa. Nämä ovat niitä sieluja, joille meidän on tarpeen kertoa Urantia-ilmoituksesta. Tällä yhä uskomattomammalla planeetalla uskottavuutta on aina vain vaikeampaa löytää. Ruoki nälkäisiä eksyneitä lampaita.

En ehdota, että hylkäisimme kaiken vuosien saatossa kirjaan tutustuttamisesta oppimamme. Olemme kehittäneet koko paljon kykyjä, koska se on ollut niin vaikeaa. Ehdotan pikemminkin, että varmistumalla ensiksi siitä, että keskustelun toinen osapuoli tietää kirjan ainoalaatuisesta uskottavuudesta, nämä kaikki muut vuosien varrella oppimamme taidot, muuttuvat sitäkin tehokkaammiksi. Näinä päivinä uskottavuus on kaikki kaikessa. Kiintoisaa kyllä puhuessamme ensiksi *Urantia-kirjan* luotettavuuden persoonattomasta ja todennettavissa olevasta puolesta lisäämme omaa henkilökohtaista uskottavuuttamme.

Tämän projektin aloittamisen jälkeen oma elämäni on avautunut sängen ihmeellisellä tavalla. Uskon siihen opetukseen, että yksilö ei ole tärkeä, mutta työ on. Tämän arvokkaan viisauden omaamisesta on ilmeisenä seurauksena, että voit itse samalla tavalla kokea yltäkyläistä iloa ja verratonta Hengen vastaavaisuutta, joka juontuu siitä, että tulet mukaan tähän uuteen ja ajankohtaiseen tilaisuuteen kertoa *Urantia-kirjasta*, viidennestä käänteentekevistä ilmoituksesta, veljillemme ja sisarillemme kaikkialla.

Kääntäneet Jouni Nurmi, Seppo Niskanen
ja Seppo Kanerva

Absoluuttien pohdiskelua

Osa I

WILLIAM SADLER JR.

William Sadler Jr., joka tunnetaan paremmin nimellä Bill, oli etevä *Urantia-kirjan* opiskelija, jolla oli myös kyky esittää sen monimutkaisimmatkin opetukset puhekielellä. Jotkin hänen vapaamuotoisista puheistaan nauhoitettiin, ja tämän kirjoituksen pohjana on puhtaaksikirjoitettu versio tällaisesta esityksestä, jonka hän joskus vuonna 1958 tai 1959 piti eräälle opintoryhmälle. Seuraavasta otteesta on jätetty pois epäoleelliset kuulijoiden kommentit ja huomautukset. Juttuun on lisätty otsikoita, jotta esityksen rakenne kävisi lukijalle ymmärrettävämmäksi.

MUISTANETTE, että sivulla kaksi puhutaan totaalista Jumaluudesta. Siinä luetellaan seitsemän tasoa, joilla totaalinen Jumaluus on toiminnallista. Sitten mainitaan, että on olemassa kahdeksas taso, jolla totaalinen Jumaluus esiintyy toiminnallisena, mutta vain yhdessä tiettyssä mielessä. Kun nyt puhumme sivusta kaksi, niin ryhdymme puhumaan kappaleesta, jonka otsikko on ”Jumaluus ja jumalallisuus”. Kappaleessa kerrotaan toiminnallisuuden ja todellisuuden tasoista ja kaiken alusta sekä siitä, miten olisi käynyt, jos kaikki ei olisi tapahtunut oikeassa järjestyksessä. Jos palataan nyt neljättä tasoa edeltäviin kohtiin ja käsitellään staattisuuksia, potentiaalisuuksia ja assosiativisuuksia Jumaluuden luovasta toiminnasta erillisinä, palataan todellisuutta kauemmas. Palataan toisin sanoen keskusuniversumissa sijaitsevaan Havonaan. Haluamme kaikki tehdä niin, koska haluamme

päästä alkupisteeseen. Mutta alkupisteeseen pyrkisämme meidän tulisi tajuta, että me – kuten Liisa – olemme kulkemassa peilin läpi.

Siellä ei todellisuudessa ole olemassa minkäänlaista tilaa. Vaikuttaa vain siltä, että siellä olisi tila. Käsitteellisessä mielessä me teemme todellisuudelle väkivaltaa. Me sanomme: ”Millaista oli ennen Ääretöntä Henkeä ja keskusuniversumia?” Hyvä on, kuljetaan peilin läpi. Ajan peräkkäisyyteen uskovat haluavat tehdä niin. He haluavat palata numeroon yksi. Mutta itse asiassa aloitamme numerosta seitsemän. Emme aloita ykkösestä. Näen Jumaluuden staattisen toiminnan mielessäni tilana, jossa katsomme äärettömyyteen ykseytenä. Aktuaaleja tai potentiaaleja ei vielä ole olemassa. Kaikki aktuaalit ovat toistaiseksi julkitulemattomia. Potentiaalit ovat jotakin esipotentiaalista, koska reaaliset potentiaalit ovat olemassa potentiaaleina vain suhteessa johon-

kin aktualisuuteen.

Paistettu kananmuna – mainio metafora

Näen nyt mielikuvani äärettömyydestä tyhyytenä. Katselen paistettua muna kosmista taustakulissia vasten. Pidän ”paistetun munan” käsitteestä, koska paistettua muna ei voi pelätä. Jos puhun absoluuttisuuden totaalisuudesta, se on pelottava ilmaus. Mutta paistettu muna – mitäpä yhdestä paistetusta munasta? No, paistussa munassa on tuma ja solulima. Siinä on keltuainen ja valkuainen. Ja kirjassa sanotaan, että on mahdotonta palata paikkaan, jossa on vain ykseys – edes ajatuksissa. Täytyy tehdä oletus kakseudesta. Paistetun munan keltuainen toisin sanoen symboloi mahdollisuutta omaan tahtoon. Paistetun munan valkuainen symboloi mahdollisuutta reagoida johonkin tahtoperäiseen tekoon. Tämä paistettu muna ei pysy koossa. Niin kauan kuin se on kaikessa rauhassa koossa, silloin vallitsee totaalisen Jumaluuden staattinen toiminta. Mutta pyydän teitä muistamaan, että kun kehitämme jokaista näistä toisiaan seuraavista toiminnoista, aikaisemmat toiminnat vielä jatkuvat. Jumaluus kuitenkin toimii staattisessa, itsenäisessä mielessä. Mikään niistä ei pääty. Ne kaikki jatkavat erilaistumisistaan.

Seuraavaksi ilmaantuu jotakin potentiaalista. Katsellessani näen munan keltuaisen siirtyvän pois valkuaisesta, ja valkuainen vetäytyy umpeen. Joten nyt on olemassa kaksi erilaista ympyränmuotoista asiaa. On keltuainen ympyrä ja valkoinen ympyrä. Keltuainen ympyrä on omatahtoinen osa, joka irrottautuu osasta, joka ei ole omatahtoinen. Nyt kysymyksessä on totaalinen Absoluuttisuus, mutta se on erottautunut. Keltuainen siirtyi. Valkuainen ei siirtynyt. Valkuainen ei pystynyt siirtymään. Sillä ei ollut omaa tahtoa. Keltuainen pystyi siirtymään. Sillä oli oma tahto. Siirtyessään tämä keltuainen eräällä tavalla kvalifioi itsensä. Se on erottautunut. Se on Kvalifioitu Absoluutti. Se, mikä ei siirtynyt, oli Kvalifioimaton Absoluutti.

Mutta ei pysähdytä kaksisuuntaiseen suhteeseen, koska jos sanotaan yksi plus yksi, onkin olemassa kolme tekijää – plusmerkki. Valkuaisen ja keltuaisen välillä on vielä yhteys, ja nimitys, jonka kirja antaa jumalallistuneen ja jumalallistumattoman, Kvalifioidun Absoluutin – keltuaisen – ja Kvalifioimattoman Absoluutin – valkuaisen – suhteelle, se nimitys, jonka kirja antaa tuolle suhteelle, on Universaalinen Absoluutti, sen yhdistäjä, mikä on eriytynyt tai erottautunut. Universaalisen Absoluutin läsnä ollessa muna on tietystä mielessä vielä yhtenäinen, toiminnallisesti yhtenäinen. Nyt on olemassa aktualisuus, Kvalifioitu Absoluutti. Nyt on olemassa Kvalifioimattoman Absoluutin potentiaalisuus. Ja on olemassa niiden välinen ykseys. Tällaisena potentiaalit ilmenevät.

Jumala vapauttaa itsensä absoluuttisuudesta ja syntyy suhde

Tässä on alku Universaalisen Isän vankilasta karkaamiselle samalla kun hän pysyy edelleen Absoluuttina, mutta katkaisee absoluuttisuuden kahleet yhden kerrallaan, jottei olisi vankina absoluuttisuuden kauhistuttavassa vankilassa. Tässä vaiheessa Isä toimii tavalla, josta Arkimedes haaveili Syrakusassa kauan sitten, kun hän sanoi: ”Antakaa minulle kiinteä piste, niin minä vipuan maan paikaltaan.” Universaalisen Isällä on

tuollainen kiinteä piste. Hän luo tilan, jonne meidän kaltaisemme olennot voivat ilmestyä. Jos hän täyttäisi kaiken totaalisesti, millekään muulle ei olisi tilaa, vai kuinka? Hän tekee tyhjän tilan, koska sen hyvä puoli on siinä, että sen voi täyttää. Olemme siteeranneet Lao-tsea. Ja vasta silloin kun ymmärrät, että et tiedä mitään, voit alkaa opetella jotakin. Kuten Lao-tse sanoi vuonna 600 eKr. Tao te Chingissä: ”Tyhjän astian hyvä puoli on siinä, että sen voi täyttää.”

Nämä suhteet personoituvat. Täällä. Kun henki-suuntaaja valtaa ja täyttää ihmismielen, sielu, elävä realiteetti, on mielen ja Suuntaajan välinen yhdistävä tekijä. Kaikilla näillä suhteilla on taipumus personoitua. Käsitteelliset suhteet muuttuvat persoonallisiksi. Kun Isällä ja Pojalla yhdessä on samansisältöinen käsite, he personoivat tuon käsitteen Luoja-Pojaksi. Tällä tavalla syntyi Nebadonin Mikaelkin, joka eli kerran maan päällä puuseppänä. Jumalallisuus etsii aina julkipääsyä personoitumisessa. Tämä kirja on ainutlaatuinen siinä mielessä, että se ei vahvista monadin olemassaoloa. Monadi meillä olisi, jos me tekisimme alkuperäisestä raa’asta munastamme munakokkelia. Se olisi monadi, homogeeninen ykseys.

Kirja vahvistaa vain epähomogeenisen ykseyden olemassaolon, koska juuri sillä hetkellä kun monadi saadaan aikaan, on mahdotonta edetä alkua pidemmälle. Miten tästä umpikujasta päästään? Sivulla 1154 sanotaan – omin sanoin esitettynä: ”Jos todellisuudelle tehdään väkivaltaa ja ikuisuuden tapahtumille annetaan kronologia (mikä tarkoittaa niiden kuvailemista ikään kuin ne olisivat tapahtuneet ajallisuudessa), silloin on todettava, että on ollut hetki, jolloin keltuainen erosi valkuaisesta.” (1154:1). Kysymyksessä on toisin sanoen Infiniittisuuden erottautuminen Infitudista. Infiniittisyys on Kvalifioitu Absoluutti eli munan keltuainen. Infinitudi – tämä nimitys ei viittaa persoonallisuuteen – on Kvalifioimaton Absoluutti. Sitten sanotaan: ”Muis-tanette, että Infiniittisyys jatkuu vieläkin”, mikä tarkoittaa sitä, että nämä kaksi pysyvät edelleen yhteydessä toisiinsa. Keltuainen on erottautunut valkuaisesta. Toisella tasolla ja toisessa mielessä keltuainen ja valkuainen ovat kuitenkin yhdessä. Ymmärrätkö tämän?

Tällaisia asioita tapahtuu monilla tasoilla. Sitten sanotaan: ”Voitte tarkastella sitä tältä kannalta: Yhteensuhtumisen saa aikaan Universaalisen Absoluutin toiminta ja se toimii ikään kuin se ei olisi koskaan erottautunutkaan.” Tässä on kolme käsitettä: Se on vielä sama kuin aikaisemmin. Se on erottautunut, mutta se on yhteen liittynyt ikään kuin se ei olisi koskaan erottautunutkaan. Se kuitenkin on erottautunut. Tällaiset asiat saattavat sotkea ajatuksianne, mutta en usko, että teidän tulisi olla huolissanne sen vuoksi, sillä me olemme selvittelemässä asioita, joita ei ole ennen tutkittu.

Sivuhuomautus kielen rajoittuneisuudesta

Keskustellessamme edellisellä kerralla bantuista pyysimme kaikkia miettimään ongelmia, jotka liittyvät ulkoministeriön antaman tehtävän suorittamiseen. Tehtävänä on matkustaa Afrikkaan ja kirjoittaa joukko amerikkalaista elämäntapaa kuvaavia kirjoituksia – noin kahdentuhannen sivun pituinen tutkielma. Teille annetaan hyvä tulkki. Alatte nyt kirjoittaa lukua numero 112, jonka otsikkona on ”New Yorkin pörssin toiminta”. Se on osa amerikkalaista elämäntapaa. Tai laajempi otsikko: ”Wall Streetin finanssitoiminta”. Aloittatte sa-

nelemisen ja melko pian tulkilta tulee palautetta: ”Bantun kielessä ei ole sanaa ’kantaosakkeelle’. Ei ole sanaa ’kumulatiiviselle etuoikeutetulle’. Ei ole sanaa ’vaihtovelkakirjoille’. Ei ole sanoja seuraavalle: ’debentuurit *versus* arvopaperit’. Ei sanaa ’kasvuosakkeille.’” Niinpä vähä vähältä alatte esittää kertomustanne omin sanoin.

Jossakin vaiheessa harkitsette koko luvun jättämistä pois, koska kun vähitellen ymmärrätte bantun kielen rajoitukset, teille alkaa selvitä, että olette kuvailemassa pörssiä osavaltion messuilla käytettävillä, maataloustuotteiden ja eläinten vaihtokauppaan liittyvillä termeillä. Joko teette tuon kompromissin tai sitten jätätte koko luvun väliin. Nyt olemme paljon lähempänä bantun kieltä kuin Jumalallinen Neuvonantaja englannin kieltä. Hänen ongelmaansa verrattuna englannin kielestä bantun kieleen kääntäminen on yksinkertainen ongelma. Onhan Afrikassa eräs heimo, joka laskee seuraavasti: ”Yksi, kaksi, kolme, monta.” Se on heidän numerojärjestelmänsä. Yksi, kaksi, kolme, monta. Se on heidän tapansa laskea. Miten teette eron hyvin monen ja vähemmän monen kesken; sadan ja miljoonan kesken? (Ottakaa huomioon, että Jumalallisella Neuvonantajalla on vaikeuksia ilmaista jumalallisia käsitteitä ihmisen kielellä.)

Takaisin keskusteluun Absoluuteista ja persoonallisuudesta

Potentiaalit ovat nyt joka tapauksessa kehittyneet. Olen näkevinäni kolmannella tasolla, että keltuaisessa on tapahtumassa jotakin. Uskon, että Isän omin olemus keltuaisessa on ”ikuisin” realiteetti, jonka tiedämme. Mutta olemassa realiteetteja, joista minulle on muodostunut sellainen käsitys, että ne ovat ”ikuisempia” kuin muut realiteetit. Iankaikkinen Poika on tässä mielessä ”ikuisempi” kuin Ääretön Henki, joka on ikuinen, ja Isä, joka on ”ikuisin”. Eikö olekin älytöntä? Mutta nyt me aherramme bantun kielen parissa. Olemme käsittelemässä kantaosakkeita. Yksi, kaksi, kolme, monta. Käsitän sen alkavan assosiativisella tasolla, kun Jumala vapautuu absoluuttisesta persoonallisuudesta. Tässä hän jälleen vapautuu absoluuttisen persoonallisuuden rajoituksista. Hän tekee itsestään tässä toimituksessa absoluuttisen persoonallisuuden, Pojan, Isän. Universaalinen Isä ei ole absoluuttinen persoonallisuus. Iankaikkinen Poika on sitä.

Iankaikkinen Poika on persoonallisuuden malli. Kaikki persoonallisuus muotoutuu enemmän tai vähemmän tämän absoluuttisen mallin kaltaiseksi. Isä yksinkertaisesti astuu syrjään absoluuttisesta persoonallisuudesta. Näin tehdessään hän pysyy Isäpersoonallisuutena. Ymmärrän sen parhaiten, kun ajattelen, että ”jos hän voi olla absoluuttisen persoonan isä, hän voi olla kenen tahansa persoonan isä”. Samalla hän luo absoluuttisen koneiston. Hän luo sen samasta syystä kuin ihmiset rakentavat koneita: hallitakseen materiaa, toimintojen toistamiseen pystyäkseen. Tämä absoluuttinen koneisto on Paratiisin Saari. Se on ainoa koneisto, jonka Isä on koskaan luonut itse. Se on aivan samalla tavalla Isää tai Jumalaa koskeva ilmoitus kuin Iankaikkinen Poikakin on. Isä on niin Paratiisin lähde kuin Iankaikkisen Pojankin Isä. Iankaikkinen Poika on siten Universaalinen Isä vähennettynä kaikella, mikä on ei-jumaluutta, jumalallisuuteen kuulumatonta ja jotakin muuta kuin hengellistä.

Tämän vuoksi Poika on ikuisesti Isää koskeva il-

moitus ja koska me haluamme tuntea Isän, me haluamme tuntea Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen jumalallisen, jumaluutta edustavan ja hengellisen puolen. Näemme tämän Pojassa ja vain sen vuoksi, että se on tiivistyneenä Pojassa. Jos Ensimmäinen Lähde ja Keskus tuntuu teistä kummalliselta, tarkastelkaa Paratiisia. Se on myös Ensimmäistä Lähdetä ja Keskusta koskeva ilmoitus. Ensimmäinen assosiaatio, alkuperäinen assosiaatio, tapahtuu Kvalifioidun ja Kvalifioimattoman absoluutin välillä sekä Isän ja Iankaikkisen Pojan välillä. Tämä assosiaatio ei ole päättynyt. Huomaatteko, mitä täällä keltuaisessa tapahtuu? Isä on alkanut jähmettää sitä niin että hän ei enää täytä koko keltuaista. Hän ei enää täytä Kvalifioitua Absoluuttia. Aluksi hän erottautui Kvalifioimattomasta Absoluutista. Nyt hän eriytyy Kvalifioidun Absoluutin puitteissa.

Tämä erilaistuminen päättyy totaalisen Jumaluuden toiminnan neljännellä tasolla, kun Isä ja Poika Paratiisissa – joka toimii heidän todellisen vallankäyttönsä toimintanäyttämönä – liittyvät yhteen suorittaakseen ensimmäisen luomistoisensa. Tämän seurauksena ilmaantuu heidän infiniittinen kumppaninsa Jumaluuden Kolmas Persoonaa sekä ikuinen keskusuniversumi. Tämä luomisteko päättää eksistentiaaliset assosioitumiset, koska tässä vaiheessa kolme Jumaluutta – eivät persoonallisuuksina vaan yhteenliittymänä, Paratiisin-Kolminaisuutena – täyttävät nyt munan keltuaisen. Meidän tulisi nyt muuttaa keltuaisen nimitys. Meidän ei tulisi nimittää sitä Kvalifioiduksi Absoluutiksi. Meidän tulisi käyttää siitä sen tämänhetkistä nimitystä.

Kirjassa puhutaan Jumaluusabsoluutista. Ja nyt Isä on saanut vankilasta vapautumisensa päätökseen. Hän ei ole ainoastaan päässyt eroon siitä, että olisi panteistisena Jumaluutena kauttaaltaan hajaantuneena infiniittisyyden kaikkeuteen, hän keskittää heti vapaan tahdon ja muodostaa sille vastakohtaisen reagoitinkapasiteetin. Sitten hän, vapaan tahdon puitteissa – totaalisen Jumaluuden toiminnan puitteissa – edelleen eristäytyy niin, että hänellä on olemistaan varten paikka ja että hänellä on kumppaneita, joiden kanssa hän voi työskennellä, ja homma voi lähteä liikkeelle. Se on todellisuuden alku. Neljännellä tasolla saavumme todellisuuteen. Olemme tulleet peilin läpi takaisin todelliseen tilaan. Tämä tutkimusmatka tapahtuu mielikuvituksessamme. Pelkästään se seikka, että miinus yhdestä ei voi laskea neliöjuurta, ei merkitse sitä, että pienen i-symbolin käyttäminen matematiikassa ei olisi hyödyllistä.

Absoluutit, todellisuus ja aika

Olemme käsitelleet näitä asioita mielikuvituksemme avulla. Tästä lähtien se on todellisuutta, koska todellisuus alkaa näiden seitsemän absoluuttisen olennon olemassaolosta: Kvalifioimaton Absoluutti, Universaalinen Absoluutti, Jumaluusabsoluutti, Ensimmäinen lähde ja Keskus, Toinen Lähde ja Keskus, Paratiisin Lähde ja Keskus sekä Kolmas Lähde ja Keskus. Ja yksi toimiva universumi, joka koostuu Paratiisin kahdestakymmenestä yhdestä satelliitista, miljardista täydellisestä maailmasta ja Havonaa ympäröivistä pimeistä avaruuden kappaleista. Se on ikuisuuden alku. Olemme nyt tavoittaneet ikuisuuden aamunkoiton. Olemme tavoittaneet ensimmäisen universumiaikakauden alkamattoman alun, universumiaikakauden, jolla on ajallisuudessa loppu, mutta ei alkua. Olemme käyttäneet sellaisia hassuja sanoja kuin ikuinen, ikuisempi ja ikuisin.

Mutta tällä tavalla se olisi tapahtunut, jos se olisi tapahtunut ajallisuudessa. Koska ajattelemme ajallisuuden käsittein, me emme voi ymmärtää peräkkäisyyttä ilman ajallisuutta. Kirja muistuttaa meitä siitä, että paratiisisatasolla toimiva mieli ymmärtää niin täysin ei-ajallisen peräkkäisyyden kuin ei-avaruudellisen alueenkin. Mutta meille peräkkäisyys ja aika ovat erottamattomat. Tällöin puhutaan lähdesuhteista. Ei ole epäselvyyttä siitä, että Poika tuli Isän luota. Siitäkään ei ole epäselvyyttä, että ei ole koskaan ollut olemassa hetkeä, jolloin Jumala ei olisi ollut Iankaikkisen Pojan Isä. Se on ikuisuuteen kuuluva suhde, jonka kuvaamiseen me mitä karkeimmalla tavalla käytämme vastaavia ajallisuuden suhteita. Mutta tästä lähtien meillä on siihen aikaa. Peräkkäisyys on ajallista peräkkäisyyttä. Melkein. Ei aivan täysin. Siitä tulemme keskustelemaan. Siitä tulee hauskaa.

Seitsemän Valtiashenkeä

Assosiativinen taso saa täyttymyksensä Paratiisin-Kolminaisuudessa. Se jatkuu toisissa kokemuksellisissa Kolminaisuuksissa. Totaalisen Jumaluuden luova toiminta panee Paratiisin-Kolminaisuuden alulle, ja tämä jatkuu edelleen. Eikö luominen olekin havonalaisen alkuperän tunnusmerkki ja eikö luominen jatku juuri täällä ajallisuudessa ja avaruudessa? Seitsemän Valtiashenkeä ovat peräisin neljänneltä tasolta. Ne loi aktiivisena vaikuttajana toiminut Ääretön Henki.

Mieleeni tulee sellainen asia, että Ääretön Henki alkoi maalata seitsemää taulua. Hän maalasi Isän. Siitä

tuli Valtiashenki Numero Yksi. Hän maalasi Pojan. Valtiashenki Numero Kaksi. Hän maalasi peilin edessä seisoen itsensä. Siitä tuli Valtiashenki Numero Kolme. Sitten hän istuutui maalaamaan Isää ja poikaa. Minkälainen olisi lopputulos, jos he sulautuisivat yhdeksi? Hän maalasi muotokuvakoosteen. Siitä tuli Valtiashenki Numero Neljä. Hän sanoi: ”Miltä mahtaisi näyttää, jos Isä ja minä sulautuisimme yhdeksi?” Hän maalasi viidennen muotokuvan. Siitä tuli Valtiashenki Numero Viisi. ”Yhtä asiaa en ole vielä kokeillut”, hän sanoi. ”Jos Poika ja minä olisimme yhdennäköiset... miltä mahtaisi näyttää, jos jumaluuden toinen ja kolmas persoona olisivat yhtä?” Hän maalasi kuudennen muotokuvan. Siitä tuli Valtiashenki Numero Kuusi.

Sitten hän sanoi: ”Miltä se mahtaisi näyttää, jos kaikki me kolme persoona sulautuisimme yhteen?” Tässä ei ole kysymys Kolminaisuudesta. On kysymys persoonallisesta muotokuvaamisesta. Kuvassa eivät ole kolme jumaluutta, jotka istuvat kuin ”Jakamattoman Jumaluuden johtokunta Oy”. Kysymyksessä on kolme ihmistä. He eivät istu johtokunnan kokoushuoneessa. He ovat alhaalla kadulla. He syövät lounasta. He syövät varmaankin paistettua kananmunaa. Kysymyksessä on Valtiashenki Numero Seitsemän.

Osa yksi loppuu tähän. Tulevissa numeroissa julkaistaan lisää otteita Bill Sadlerin Absoluutteja käsittelevästä esityksestä.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Johtajien ja opettajien kouluttaminen

GAÉTAN G. CHARLAND

Kanada

TÄMÄ on aihe, joka herättää paljon keskustelua ja joskus kiistelyäkin *Urantia-kirjan* lukijoiden, sekä järjestöön kuuluvien että siihen kuulumattomien, keskuudessa. Vuonna 1956, kirjan julkaisun alkuaikoina, Veljeskunnan (Brotherhood) aloitteesta perustettiin Chicagon alueelle koulu. Tämän koulun tarkoituksena oli kouluttaa johtajia ja valtuuttaa *Urantia-kirjan* opettajien opettajia. Koulutuskomitean, johon tri Sadler kuului, uskotaan noudattaneen ilmoituksenantajien ohjeita tällaisen projektin alullepanosta. Koulu jouduttiin oppilaspulan takia valitettavasti sulkemaan vuonna 1975 noin viidenkymmenen johtajan ryhmän tehtyä siitä päätöksen. Koulun toiminta-aikana muutamat johtajat ja opettajat valtuutettiin työhönsä. En tiedä, mitä näistä opettajista on tullut, mutta mikäli heitä on vielä elossa, olisi hyvin mielenkiintoista kuulla heidän kertovan kokemuksistaan opiskeluaikanaan ja sen jälkeen.

Tuosta ensimmäisestä yrityksestä on jäänyt jäljelle jotain konkreettista: harjoituskirjat, jotka tri Sadler laati tuolloin opettajien koulutuksen avuksi. Noita harjoituskirjoja voi *Urantia*-säätöiltä edelleen saada kuka tahansa, joka haluaa niitä hankkia tai tutkia. Seuraavan yrityksen johtajien ja opettajien kouluttamiseksi teki Fellowship Boulderissa, Coloradossa, mutta taloudellisen tuen puuttuessa tämäkin koulu joutui lopettamaan. Myöhemmin tehtiin uusi yritys opettajien ja oppilaiden kouluttamiseksi perustamalla ”Merkitysten ja arvojen

koulu” (School of Meanings and Values). Tämä hanke odottaa tällä hetkellä tavoitteidensa uudelleen orientointia; se on näistä toiveikkaista aloitteista viimeinen.

Mitä meillä on opittavaa näistä aikaisemmista hankkeista? Onko se, etteivät ne onnistuneet herättämään riittävästi mielenkiintoa lukijakunnassa, merkki niiden kyvyttömyydestä vastata opettajien koulutuksen asettamaan haasteeseen nykyajan maailmassa, vai olemmeko me liian kriittisiä tai välinpitämättömiä tällaisten hankkeiden tai tavoitteiden suhteen? Eri keskustelupalstoilla on nähty paljon kommentteja lukijoilta, jotka uskovat, että opettajien kouluttamiseen ryhtyminen on lähellä ajatusta uuden uskonnon perustamisesta ja uuden pappeuden ajan aloittamisesta! Monet muut väittävät, että jos jatkamme siihen suuntaan, muutomme tai meidän katsotaan muuttuvan kulttimaiseksi järjestöksi! Pitäisikö meidän luopua kaikista yrityksistä kouluttaa opettajia niiden väitteiden ja uskonnosten takia, vai pitäisikö meidän etsiä uusia tapoja kouluttaa muita tai itseämme opettajiksi? Ei, meidän ei pidä luopua tehtävästämme kouluttaa opettajia, ja kyllä, meidän tulee tutkia ja etsiä uusia tapoja kouluttaa ja opettaa.

Meillä on sekä järjestöissämme että niiden ulkopuolella keinoja ja voimavaroja tämän opettajien koulutus-tehtävän suorittamiseksi. Tunnelin päässä saattaa näkyä valoa. Muutamat lukijat tutkivat parhaillaan erilaisia

menettelytapoja, ja jotkut niistä perustuvat henkilökohtaiseen suhteeseen sisimmässä olevan hengen kanssa opastuksen saamiseksi tässä hengellisessä tehtävässä. Voimme nähdä nuo keinot, jos olemme halukkaita luopumaan Suuntaajan yhteydenpitoa sekä opettajia ja koulutusta koskevista ennakoasenteistamme. Meidän on myös voitettava pelkomme uuden uskonnon tai kultin syntymisestä; se ei ole meidän tehtävämme.

Elleivät entiset opettajien koulutusmenetelmät ole toimineet, mitä nuo uudet ja paremmat tavat sitten voisivat olla? Mitä edellytyksiä opettajilla tulee olla? Miten voimme kouluttaa opettajia? Missä voimme oppia kouluttamaan opettajia ja johtajia? Kuka voi kouluttaa meistä opettajia? Tällaisia kysymyksiä voimme esittää itsellemme, ja mieleemme voi luultavasti tulla monta muuta kysymystä. Yrittäkäämme vastata muutama niistä ja katsokaamme, mihin se meidät johtaa!

Kenestä voi tulla opettaja, ja mitä edellytyksiä hänellä tulee olla?

Tämä on hyvin tärkeä kysymys, johon meidän kaikkien tulisi yrittää vastata parhaamme mukaan ottaen tarkasti varteen mieleemme mahdollisesti nousevat hengelliset oivallukset.

Kun on kysymys siitä, kenestä voi tulla opettaja, niin sen valossa, mitä *Urantia-kirja* meille kertoo oppimisesta ja opettamisesta, meillä kaikilla on eriasteinen kyky opettaa. Uskon, että luodessaan ihmisen ja antaessaan hänelle kyvyn oppia Jumala antoi sen mukana myös kyvyn opettaa; ne kuuluvat erottamattomasti yhteen. Se, miten hyvin opetamme hengellistä totuutta, on hyvin tärkeä kysymys, joka meidän tulee kohdata sisimmässämme olevaa henkeä ja Totuuden Henkeä syvästi kunnioittaen. Meidän on myös oltava tarkoin selvillä sen henkilön hengellisistä tarpeista, jota opetamme.

Jos siis opetamme hengellistä totuutta tai jos aikomuksemme on hengellisessä mielessä edistää toisten ihmisten vastaanottavuutta ja ymmärtämystä, meidän tulee olla hengellisesti yhteydessä jumalalliseen lähteeseen eli tässä tapauksessa sisimmässämme olevaan henkeen.

Opettamista voidaan harjoittaa monella tasolla, ja mitä enemmän jokin totuus on tullut osaksi elämäämme, sitä helpompi meidän on opettaessamme julkituoda tuota totuutta. Riippumatta siitä, opetammeko tiedostamattamme, esimerkillämme, vai tietoisesti mitä tahansa muita menetelmiä käyttäen, oppilaitoksessa tai puheen, esitelmän tai selityksen muodossa tai yksinkertaisesti vain vastaamalla kysymyksiin, tulee määrätietoinen paneutumisemme siihen yhdessä Jumalan kanssa vaikuttamaan dramaattisesti tuloksiin. Miten voisimme parantaa opetustamme muuten kuin pyytämällä Jumalaa osallistumaan ponnisteluihimme muiden palvelemiseksi? Voimmeko oppia muilta, miten tekisimme sen tehokkaammin? Uskon niin; Jeesus on näyttänyt meille tien *Urantia-kirjan* neljännessä osassa.

Jos joudumme kouluttamaan muita ja itseämme hengellisten totuuksien opettamisen taidossa, on ymmärrettävää, että meidän tulee parantaa suhdettamme Ajatuksensuuntaajaamme. Meidän tulee kouluttaa itseämme hengellisen yhteydenpidon taidossa; meidän tulee löytää tapoja ja menetelmiä noiden yhteydenpito-väylien tutkimiseksi ja parantamiseksi. On henkilöitä, jotka ovat tutkineet ja kehittäneet sellaisia menetelmiä, ja henkilöitä, jotka ovat oppineet heiltä; mekin voisim-

me oppia heiltä, jos palveluhalumme on niin voimakas, että meitä siunataan tällaisella oppimiskokemuksella. Tiedämme *Urantia-kirjan* perusteella, että Suuntaajat ovat yhteydessä keskenään, ja siitä voimme päätellä, että ne voivat auttaa meitä olemaan hengellisesti yhteydessä toistemme kanssa. Eikö Jeesus opettanut juuri näin, yhteistyössä sen henkilön Ajatuksensuuntaajan kanssa, jota hän opetti? Kuka tietää paremmin kuin Ajatuksensuuntaajaamme, mitä meidän tarkalleen tarvitsee tietää ja miten sen opimme? Siitä on runsaasti esimerkkejä *Urantia-kirjassa*, varsinkin Jeesuksen elämää koskevassa osassa.

Voimme olla yhtä mieltä joistakin asioista. Jotta meistä tulisi jossakin asiassa parempia, voimme oppia joltakulta, joka on hyvin perillä siitä, mitä haluamme oppia, ja niin tehdessämme vältymme monilta tarpeettomilta virheiltä. Voimme kehittyä harjoittelemalla usein ja säännöllisesti, sillä harjoitus tekee mestarin. Tarvitsemme hyviä ohjelmia; Jeesus laati apostoleille yli kolme vuotta kestäneen opetus- ja koulutusohjelman. Hyvät ohjelmat voivat säästää meitä monilta pettymyksiltä ja virheiltä sekä ajanhukalta, minkä kuka tahansa ammatikseen opettava voi todistaa. Menemme usein siihen ansaan, että uskomme *Urantia-kirjan* toimivan yksinään, että meiltä ei vaadita muuta kuin kirjan saatamista muiden tietoon. Voitaisiin sanoa, ettei *Urantia-kirja* ole keino jonkin saavuttamiseen – se on keino uuden aloittamiseen, kunhan vain uskomme, että tuossa aloittamisessa tarvitaan meitä.

Pidän *Urantia-kirjaa* välineenä, joka auttaa meitä pyrkiessämme kehittymään ja kehittyessämme auttamaan muita. Ottakaamme esimerkiksi lääkärit; he ovat lukeneet paljon kirjoja, joista jotkut ovat luultavasti parempia kuin toiset. He pitävät luultavasti jostakin kirjasta enemmän kuin muista, mutta kun käännymme lääkärin puoleen, hän ei yritä saada meitä lukemaan suosikkikirjaansa! Hän soveltaa vain kirjoistaan oppimiaan asioita senhetkisiin tarpeisiimme. Toisaalta, jos me olisimme potilas, joka on kiinnostunut lääketieteestä tai aikoisiksi lääkäriksi, hän saattaisi suositella meille tiettyä kirjaa sen perusteella, mitkä ovat meidän esitetomme tai aikomuksemme.

Hengellinen opettaja on ikään kuin lääkäri; sen sijaan, että opettaisi, miten voimme edistää fyysistä terveyttämme, hän opettaa, miten edistämme hengellistä terveyttämme ja kasvuamme. Hengellinen opettaja ei ole ainoastaan opettaja vaan myös sielun lääkäri, sillä tässä maailmassa on paljon sairautta eikä se kaikki ole fyysistä tai mielenterveyteen liittyvää. Kun siis seuraavan kerran tunnemme tarvetta antaa jollekulle *Urantia-kirja*, mikä meidän tavoitteemme tarkalleen on? Jätämekö huomiotta paremman tilaisuuden, tilaisuuden opettamiseen?

Mitä muita ja mitä uusia tapoja on olemassa? Mielelläni on muutamia helposti käytettäviä tapoja.

Internetkoulu:

Joitakin vuosia sitten *Urantia*-säätio pani alulle uudenlaisen koulun, joka on avoin kenelle tahansa ja missä tahansa, kun vain käytettävissä on tietokone ja internetyhteys, ja jos osaa kieliä, joilla opetusta annetaan. Vaikka opettajat ja oppilaat eivät ole henkilökohtaisesti yhteydessä keskenään, tämä koulu pystyy varsin me-

nestyksekkäästi kouluttamaan opettajia ja hankkimaan oppilaita. Kenelle tahansa eristyksissä olevalle, joka ei voi osallistua opintopiireihin tai käydä konferensseissa, internetkoulu on huomattavasti tehokkaampi tapa opiskella *Urantia-kirjan* opetuksia kuin kirjoittautuminen jollekin mahdollisesti olemassa olevista *Urantia-kirjaan* liittyvistä keskustelupalstoista tai foorumeista.

Se auttaa opiskelijoita tutkimaan ja pohtimaan tiettyä aihetta, joka voi olla hajallaan *Urantia-kirjan* monilla eri sivuilla, ja antaa samalla heille tilaisuuden kertoa havainnoistaan ja käsityksistään toisille. Se auttaa suuresti myös vapaaehtoisia opettajia suomalla heille erinomaisen tilaisuuden hankkia organisointikykyä ja ennen kaikkea opetustaitoa. Internetkoulun suosio on kasvanut jatkuvasti, ja oppilaita tulee yhä enemmän eri puolilta maapalloa. Tässä vaiheessa sen suurimpiin haasteisiin kuuluu uusien opettajien saaminen tyydyttämään monia eri kulttuureja ja kieliä edustavan, kasvavan lukijayhteisön lisääntyviä tarpeita.

Opintopiirit:

Vaikka opintopiirit syntyvät enimmäkseen lukijoiden henkilökohtaisista aloitteista, ne tarjoavat suunnattomia mahdollisuuksia älyllisen ymmärtämisen tutkimiseen, hengellisten virikkeiden ja oivallusten antamiseen, ryhmäviisauden rohkaisemiseen ja osallistumiseen. Ne tarjoavat monia tilaisuuksia johtajantaitojen kehittämiseen ja, mikä on tärkeintä, edistävät ihmisten hengellisen veljeyden syntymistä. On monta tapaa vetää opintopiirejä, mutta niille on yhteistä se, että ne kaikki ovat osa *Urantia-kirjan* opetuksen järjestelmällistä levitystä koskevaa suurta suunnitelmaa.

Me olemme vain sen suuren suunnitelman toteuttajia, jota ilmoituksenantajat ovat paljastamassa planeettallamme sen hengellistä hyvinvointia ja vapautumista silmällä pitäen. Kun tajuumme, miten tärkeitä opintopiirit ja meidän osallistumisemme niihin ovat, osaamme paremmin arvostaa niiden osuutta meille annettussa tehtävässä. Kieltämättä on niin, että kun haluamme mennä jonnekin, meidän on tiedettävä, minne olemme menossa ja miten sinne pääsemme. Jo pelkkään opintopiiriin ideaan sisältyy hiven päämäärää, vaikka tarkoituksena olisi vain tavata muita ja jakaa omia käsityksiämme *Urantia-kirjan* opetuksesta. Eikö kannattaisi tavoitella suurempia päämääriä?

Jos haluamme auttaa muita hankkimaan taitoja oman opintopiiriin perustamista varten, mikä olisikaan siihen parempi paikka kuin juuri opintopiiri, jakamalla vastuun sen järjestelmällisestä toiminnasta? Eikö sekin ole eräällä tavalla johtajien kouluttamista? Entä kun pyydämme jokaista ryhmän jäsentä kertomaan oman käsityksensä lukemastaan, eikö se olekin opetustaitojen esiin houkuttelemista? Entä jos pyrkisimme noihin päämääriin harkitusti ja älykkäästi samalla kun nautimme opiskelusta ja yhdessäolosta ryhmänä; eikö se edistäisi henkilökohtaista kasvua? Kuvitelkaamme, että jokainen opintopiiriin vetäjä tapaisi säännöllisesti toisia vetäjiä ryhmänä ja jakaisi kokemuksiaan opintopiirinsä osanottajien älyllisen, sosiaalisen ja hengellisen kasvun edistämiseksi. Otetaanpa vielä askel eteenpäin ja kuvitellaan, mitä tapahtuisi, jos useimmilla opintopiirien vetäjillä olisi selvät päämäärät ja strategiat johtajien ja opettajien löytämisen ja koulutuksen edistämiseksi älyllisen, sosiaalisen ja hengellisen kasvun edistämisen ohella?

Opintopiirit tarjoavat erinomaista kokemusta ja paikan, missä voimme yksilöinä tai ryhmänä alkaa kouluttaa itseämme ja muita paremmiksi opettajiksi. Carolyn Prentice on kirjoittanut viiden artikkelin sarjan, joka julkaistiin UAI Journalissa vuonna 2007. Hän esittelee meille menetelmän, joka perustuu siihen, miten Jeesus opetti, ja jota meidän on helppo käyttää opintopiirissä tutkimiseen, kokeilemiseen ja kouluttaaksemme itseämme opettajiksi. Sen suurena etuna on sen soveltuminen sekä yksilöille että ryhmälle; sitä voidaan myös soveltaa ja ymmärtää hyvin yksilöllisesti, ja se nojaa kokonaan *Urantia-kirjan* opetukseen. Se ei välttämättä sovi kaikille, mutta se on hyvä aloitus.

Konferenssit:

Opintopiirejä voidaan käyttää hyväksi järjestettäessä opintokonferensseja, jos alueella sattuu olemaan *Urantia*-yhdistys ja jos siellä on suotavaa tarjota opintokonferensseja lukijoille. Niitä on jo järjestetty eräiden UAI-yhdistysten toimialueilla, ja näistä tapahtumista on ollut monenlaista hyötyä sekä järjestäjille että osanottajille. Niissä on saatu ensi käden kokemusta organisointitaidoista, esitystaidoista ja voimien yhdistämisestä niin, että kaikkien työryhmien ja esitysten tavoitteena on tarjota tilaisuus oppimiseen ja opettamiseen.

Opintokonferenssien järjestämisestä opintopiireissä saatua kokemusta voidaan myös käyttää hyväksi alueellisten, kansallisten ja kansainvälisten konferenssien järjestämisessä. Nämä konferenssit tarjoaisivat vielä enemmän ensi käden kokemusta johtajien ja opettajien löytämiseksi. Ajatus opintopiirien käyttämisestä ensitaso harjoituskenttänä ei ole uusi; niin tapahtui jo silloin, kun ensimmäinen opintopiiri perustettiin, mutta sitä ei vielä tunnustettu sellaiseksi. Opintopiireissä tapahtuu monia asioita, joista emme useinkaan ole tietoisia; se ei sinänsä estä noita tiedostamattomia tapahtumia tuottamasta meidän tehtävämme onnistumiselle tarpeellisia hedelmiä.

Jos meidän on määrä järjestää konferensseja, miksi emme suunnittelisi niitä käyttäen hyväksi opintopiireissä saatua kokemusta? Meidän tulisi nähdä ne suurena harjoituskenttänä, jolla koulutetaan johtajia ja opettajia, samalla kun palvelemme niitä lukijoita, joita meille annettu tehtävä vetää puoleensa. Konferenssien ja opintopiirien ei tarvitse olla koko ajan samanlaisia, mutta niiden tulee ilmentää jatkuvuutta pyrkimyksissämme kouluttaa johtajia ja opettajia tarjoamalla tilaisuuden näiden päämäärien edistämiseen. Kaikkialla organisaatiossamme ja opintopiireissä toimivilla johtajilla tulee olla selvä käsitys *Urantia-kirjaan* liittyvästä tehtävästämme. Kun sitoudumme yksissä tuumin ja vakavasti kehittämään, edistämään ja tukemaan ohjelmia, jotka liittyvät johtajien ja opettajien kouluttamista koskevaan tehtäväämme, ja käytämme hyväksi opintopiirien ja konferenssien tarjoamia tilaisuuksia tämän päämäärän saavuttamiseen, tulemme olemaan hyvin lähellä tämän tehtävän päätökseen saattamista.

Jos liittäisimme konferenssiin ohjelmia johtajien ja opettajien kouluttamiseksi samalla kun pyrimme edistämään yksittäisten lukijoiden älyllistä, sosiaalista ja hengellistä kasvua, meidän olisi harkittava perusteellisesti uudelleen, miten nämä tavoitteet sisällytettäisiin noihin konferenssiin. Kolmivuotinen konferenssi-kierto, joka perustuu seuraavina vuosina pidettäviin enemmän tai vähemmän monipuolisiin konferenssi-

hin, on osavastaus tähän kysymykseen mutta ei vastaa kaikkiin kansainvälisenä järjestönä kohtaamiimme haasteisiin. Meidän on otettava huomioon erilaiset kulttuurit, jotka synnyttävät erilaisia ajatustapoja ja näkökulmia. Johtajien ja opettajien koulutuksen onnistuminen vaatii muutakin kuin tekoja ja hyvää tahtoa; tarvitaan hengellistä yhtenäisyyttä tehtävämme, päämääriemme ja strategioidemme päätökseen saattamiseksi.

Meidän on käytettävä hyväksi monien konferenssien tarjoamia mahdollisuuksia järjestää työryhmiä, joiden aiheena on opintoryhmien vetäminen, opetustaito ja johtajien kouluttaminen. Meidän on muodostettava yhdistysten johtajille tarkoitettuja työryhmiä, joissa he voivat oppia yksinkertaisen organisaation yleisiä ja yksityiskohtaisia periaatteita meille annetun tehtävän edistämiseksi. Samalla kun konferenssit tarjoavat paikan, jossa voimme tavata muita lukijoita ja seurustella heidän kanssaan, niiden tulisi aina tarjota myös tilaisuuksia oppimiseen ja opettamiseen. Teemojen ja puhujien valinnan sekä puheiden esitystavan tulee heijastaa päämäärätietoisuuttamme ja palvella päämääriemme ja tavoitteidemme saavuttamista.

Konferenssien puhujien tulee puheissaan ilmentää *Urantia-kirjan* opetuksia oman elämänsä hengellisiin kokemuksiin sovellettuna. Heidän tulee antaa läsnäolijoille tilaisuuksia esittää kysymyksiä, joita heidän esityksensä mahdollisesti herättää. Nämä tilaisuudet, hengellisiin kokemuksiin perustuvan esityksen tukemana, parantavat konferenssien tasoa tarjoamalla ylevämmän oppimiskokemuksen sekä osanottajille että puhujille. Tosielämän hengellisten kokemusten esittäminen yhdessä *Urantia-kirjan* opetusten kanssa on hyvin tehokas opetustapa.

Aika tulee näyttämään, pystymmekö me ottamaan haasteen vastaan, vai onko maailman odotettava toista järjestöä tai toista ilmoitusta, joka sen tekee.

Paikalliset ja henkilökohtaiset aloitteet:

Mitä ovat paikalliset tai henkilökohtaiset aloitteet? Mikä on näiden aloitteiden esteenä?

Vastaan ensin jälkimmäiseen kysymykseen. Tämän tavoitteen saavuttaminen on hyvin vaikeaa ja silti hyvin yksinkertaista. Lähtiessämme tutkimusmatkalle tälle tielle meidän on luovuttava yhdestä asiasta, nimittäin ennakkoluuloistamme hengellisiä opettajia kohtaan, ja tämä koskee *Urantia-kirjan* lukijoita enemmän kuin mitään muuta tuntemaani ryhmää. Miksi se koskee meitä enemmän kuin muita? Pohjimmiltaan hengellisen ja älyllisen kulttuurimme vuoksi, sillä useimmat meistä ovat yksilöitä, jotka ovat saavuttaneet älyllisen ja hengellisen vapautensa suurin ponnistuksin, tutkimisen, itsetutkistelun ja kärsimysten kautta. Säilytämme tätä vapautta sydämessämme kuin arvokasta omaisuutta; aina on olemassa pelko sen menettämisestä. Paras vasta-myrryky siihen on usko ja luottamus Totuuden Henkeen ja sisimmässämme olevaan henkeen.

Se, mitä aion kertoa teille, perustuu henkilökohtaiseen kokemukseeni tutkiessani opettamisen oppimistapoja, etsiessäni menetelmää, joka voisi olla yleismaailmallinen vetoamalla eri rotuihin, sukupuoliin, kulttuureihin ja uskontoihin. Nuo vaatimukset täyttävän menetelmän löytäminen ei ole mikään yksinkertainen tai helppo tehtävä, kun on kaikkea muuta kuin taitava opettaja. Tarvitsin konkreettista näyttöä siitä, että se, mitä löytäisin, olisi aitoa tavaraa. Minun oli voitava luottaa tosiasioihin, sillä tosiasiat ovat kaikkien hyvien opetusmenetelmien kulmakiviä. Ja niin kuin useimmat meistä rukoilevat tarvitessaan jotakin, joka on ulottumattomissamme, myös minä rukoilin.

Tämän esityksen hämmästyttävälöppöpäätelmä julkaistaan UAI Journalin seuraavassa numerossa.

Kääntänyt Leena Kari

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International JOURNALille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <alain_cyr@sympatico.ca>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI JOURNALista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on kopioteknisistä syistä jätetty pois suomennoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA

© 2008 Kansainvälinen Urantia-yhdistys